

รายงานการวิจัย

การพัฒนาทักษะการพินิจสารของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาไทย ด้วยวิธีการอ่านแบบ SQ3R

The Development of Interpretation Skill
Of Thai Major Students By SQ3R.

นางอุณงค์ พวงสมบัติ
สาขาวิชาภาษาไทย คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์

ประจำปีงบประมาณ 2557

รายงานการวิจัยฉบับสมบูรณ์

การพัฒนาทักษะการพินิจสารของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาไทย ด้วยวิธีการอ่านแบบ SQ3R

The Development of Interpretation Skill
Of Thai Major Students By SQ3R.

นางอุณงค์ พวงสมบัติ สาขาวิชาภาษาไทย คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

ทุนอุดหนุนโดยมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์
ประจำปีงบประมาณ 2557

(ก)

ชื่องานวิจัย การพัฒนาทักษะการพินิจสารของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาไทย
 ด้วยวิธีการอ่านแบบ SQ3R.
 The Development of Interpretation Skill
 Of Thai Major Students By SQ3R.

ผู้วิจัย นางอุณงค์ พวงสมบัติ

สาขาวิชา ภาษาไทย

 มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ 2557

บทคัดย่อ

การพัฒนาทักษะการพินิจสารของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาไทยด้วยวิธีการอ่านแบบ SQ3R มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การพินิจสารของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาไทยด้วยวิธีการอ่านแบบ SQ3R ระหว่างก่อนและหลังเรียน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาคือ นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิตสาขาวิชาภาษาไทย ชั้นปีที่ 2 ที่เรียนในรายวิชาการวรรณกรรมไทยร่วมสมัยเครื่องมือที่ใช้ศึกษาประกอบด้วย แบบฝึกทักษะการพินิจสารด้วยวิธีการอ่านแบบ SQ3R และแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การพินิจสารด้วยวิธีการอ่าน แบบ SQ3R ก่อน-หลังเรียน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบที

ผลการศึกษาพบว่าหลังจากนักศึกษาได้พัฒนาทักษะการพินิจสาร โดยใช้แบบฝึกทักษะการพินิจสารด้วยวิธีการอ่านแบบ SQ3R มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญระดับ .05

คำสำคัญ: การพินิจสาร

Research Title The Development of Interpretation Skill
 Of Thai Major Students By SQ3R.
Name Nathanong Phuangsombat.
Major Thai
 Phetchabun Rajabhat University. **2014**

ABSTRACT

This research aimed to compare the students' interpretation achievement between before and after a period of using SQ3R technique. The population were Second-year students of Bachelor of Education Program in Thai who enrolled in Contemporary Thai Literature. The data collecting instrument was interpretation exercise engaging SQ3R technique and the achievement test, use as both a pretest and posttest using SQ3R technique. The data were analyzed by using mean, standard deviation and t-test.

The result showed that after students' had been taught by using SQ3R technique in conjunction with the exercises, they gained higher scores in the achievement test at a significant level of .05.

Keyword: Interpretation

(ก)

กิตติกรรมประกาศ

ผลงานการวิจัยเรื่อง การพัฒนาทักษะการพินิจสารของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาไทยด้วยวิธีการอ่านแบบ SQ3R ได้รับการสนับสนุนทุนวิจัยจากสถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ ได้รับคำแนะนำด้านการทำวิจัยจากผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. กอบกาญจน์ วิเศษรัมย์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์พรทิพย์ แยมพงษ์ และได้รับคำแนะนำด้านสถิติจากผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อนูวัติ คุ้มแก้ว และได้รับความอนุเคราะห์จากผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย จึงทำให้การวิจัยในครั้งนี้ลุล่วงไปด้วยดี

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณสถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ ที่ให้โอกาสและให้ทุนอุดหนุนการวิจัยในครั้งนี้มา ณ ที่นี้ด้วย

นาฏอนงค์ พวงสมบัติ

15 กันยายน 2557

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ก
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ข
กิตติกรรมประกาศ	ค
สารบัญ	ง
สารบัญตาราง	ฉ
บทที่ 1 บทนำ	1
1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
2. วัตถุประสงค์ของโครงการวิจัย	2
3. ขอบเขตของโครงการวิจัย	2
4. นิยามศัพท์เฉพาะ	3
5. ตัวแปรที่จะศึกษา	3
6. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	3
7. สมมติฐานและกรอบแนวคิดในการวิจัย	4
8. ประโยชน์ที่ได้รับ	4
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	5
1. เอกสารที่เกี่ยวข้อง	5
1.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการพินิจสาร	5
1.2 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับทฤษฎีการอ่านแบบ SQ3R	8
1.3 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับแผนการจัดการเรียนรู้	11
2. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	13
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	16
1. ประชากร	16
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	16
3. ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือและหาคุณภาพของเครื่องมือ	16
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล	20
5. การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	20

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 4 ผลการวิจัย	22
1. การวิเคราะห์ข้อมูล	22
2. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	22
บทที่ 5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	26
1. ขอบเขตของโครงการวิจัย	26
2. ตัวแปรที่จะศึกษา	26
3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	26
4. สมมติฐานการวิจัย	27
5. สรุปผลการวิจัย	27
6. การอภิปรายผล	27
7. ข้อเสนอแนะ	28
บรรณานุกรม	30
ภาคผนวก	33
ภาคผนวก ก รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	34
ภาคผนวก ข แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทักษะการพินิจสาร	37
ด้วยวิธีการอ่านแบบ SQ3R	
ภาคผนวก ค เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง	49
ภาคผนวก ง แบบตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง	77
ประวัติผู้วิจัย	95

(จ)

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
1	การพัฒนาทักษะการพินิจสารของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาไทย ด้วยวิธีการอ่านแบบ SQ3R ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์	24
2	ผลสัมฤทธิ์ด้านการพัฒนาทักษะการพินิจสารหลังเรียน ของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาไทยหลังการใช้แบบฝึกทักษะการพินิจสาร ด้วยวิธีการอ่านแบบ SQ3R	25
3	ตารางแสดงการคำนวณหาค่าความสอดคล้องระหว่างข้อสอบและเนื้อหา ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทักษะการพินิจสาร ด้วยวิธีการอ่านแบบ SQ3R	79
4	ตารางแสดงความยากและอำนาจจำแนกของแบบทดสอบที่จะนำไปใช้ สร้างแบบฝึกทักษะการพินิจสารด้วยวิธีการอ่านแบบ SQ3R	82
5	ตารางแสดงค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ ทักษะการพินิจสารด้วยวิธีการอ่านแบบ SQ3R	85
6	ตารางแสดงการคำนวณหาค่าความสอดคล้องระหว่างแผนการจัดการเรียนรู้ การพัฒนาทักษะการพินิจสารด้วยวิธีการอ่านแบบ SQ3R และขั้นตอน การพินิจสาร	86
7	ตารางแสดงการคำนวณหาค่าความสอดคล้องระหว่างแบบฝึกทักษะ การพินิจสารด้วยวิธีการอ่านแบบ SQ3R และขั้นตอนการพินิจสาร	88
8	ตารางแสดงประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการพินิจสาร ด้วยวิธีการอ่านแบบ SQ3R	89

บทที่ 1

บทนำ

1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ปัจจุบันการติดต่อสื่อสารและการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารของคนในสังคมมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว หลากหลาย และกว้างขวาง ข้อมูลเหล่านั้นมีทั้งส่วนที่เป็นประโยชน์และให้โทษ เพื่อให้การรับข้อมูลข่าวสารที่หลากหลายเหล่านั้นมีประสิทธิภาพ และเกิดประโยชน์สูงสุดผู้รับสารจำเป็นต้องเป็นผู้รู้คิด พิจารณา แยกแยะ และประเมินข้อมูลข่าวสารหรือเรื่องราวเหล่านั้นได้ว่ามีความถูกต้อง เป็นเหตุเป็นผล และน่าเชื่อถือมากน้อยเพียงใด ผู้ที่สามารถประเมินคุณค่าของสารได้อย่างมีประสิทธิภาพนั้นจำเป็นต้องมีทักษะการรับสาร ทักษะการพินิจสาร หรือทักษะการอ่าน คือ การอ่านเป็น ซึ่งหมายถึงการอ่านได้อย่างมีประสิทธิภาพนั่นเอง (ฉวีวรรณ คูหาภินันท์, 2542: 17)

การพินิจสาร หรือการอ่านแบบพินิจสารเป็นทักษะที่มีความจำเป็นอย่างยิ่งสำหรับนักเรียน นักศึกษา เนื่องจากวิธีการศึกษาในปัจจุบันนักเรียนและนักศึกษาจะต้องค้นคว้าหาความรู้เพื่อมาประกอบการเรียนให้กว้างขวางและลึกซึ้งยิ่งขึ้น อีกทั้งทักษะพินิจสาร หรือการอ่านแบบพินิจสารยังเป็นทักษะที่สำคัญมากในชีวิตประจำวัน เพราะเป็นทักษะที่ต้องใช้แสวงหาสรรพวิทยาการต่าง ๆ (สุจริต เพียรชอบ และ สายใจ อินทร์พรรษ, 2531: 98) ดังนั้นจึงกล่าวได้ว่าการอ่านเป็นทางหนึ่งของ การแสวงหาความรู้ (ถนอม ล้ำยอดมรรคผล, 2529: 49) และเป็นการเสริมสร้างความรู้เพื่อใช้ในการศึกษาและการประกอบอาชีพ อีกทั้งยังช่วยทำให้ผู้อ่านได้พัฒนาสมอง พัฒนากระบวนการคิด มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์และกว้างไกล นอกจากนั้นยังช่วยให้ได้รับความรู้อย่างถูกต้อง อีกทั้งยังช่วย เสริมสร้างความบันเทิงใจอีกด้วย

การสร้างความสามารถในการพินิจสาร หรือการวิเคราะห์ สังเคราะห์ข้อมูลต่างๆ รูปแบบการอ่านแบบ SQ3R เป็นวิธีหนึ่งที่จะช่วยให้การอ่านมีประสิทธิภาพ (ฉวีวรรณ คูหาภินันท์, 2542: 20-21) ซึ่งการพัฒนาศักยภาพการพินิจสารของผู้อ่านให้สูงขึ้นมีทั้งสิ้น 5 ขั้นตอน ประกอบด้วย การอ่านสำรวจ การตั้งคำถาม การอ่านอย่างรอบคอบ การจดจำ หรือท่องจำ และการทบทวน จากขั้นตอนต่าง ๆ เหล่านี้ จะเห็นได้ว่าการอ่านแบบ SQ3R เป็นทักษะการอ่านที่ต้องใช้กระบวนการคิด พิจารณาหาเหตุผล การจับใจความสำคัญ ดีความ การพินิจวิเคราะห์ การวิเคราะห์แยกแยะข้อเท็จจริง และข้อคิดเห็นจากสิ่งที่อ่านโดยละเอียด ตลอดจนต้องพยายามทำ

ความเข้าใจความคิดของผู้เขียนเพื่อนำไปสู่การตัดสินใจหรือประเมินค่าสิ่งที่อ่านได้อย่างมีประสิทธิภาพ และนำความรู้ที่ได้ไปใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุด

รางวัลวรรณกรรมสร้างสรรค์ยอดเยี่ยมแห่งอาเซียน หรือ S.E.A. Write เริ่มก่อตั้งเมื่อปี พ.ศ. 2522 เป็นรางวัลที่มอบให้แก่ักเขียน 10 ประเทศสมาชิกแห่งสมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ทุกปี วรรณกรรมที่ได้รับรางวัลดังกล่าวเป็นผลงานที่ได้รับการยกย่องว่าแต่งดี มีความสร้างสรรค์ มีแนวคิดที่เยี่ยมยอด ประกอบกับความสนใจในการอ่านของวัยรุ่นช่วงวัย 17-19 ปีหรือช่วงวัยรุ่นตอนปลายนั้นจะมีความสนใจในเรื่องอย่างกว้างขวางใกล้เคียงกับผู้ใหญ่ (วรรณ บัวเกิด, 2527: 1223) ซึ่งชอบอ่านบันเทิงคดีและจะชอบประเภทเรื่องสั้น สารคดี บทกวี นวนิยาย ร้อยกรองที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับสิ่งต่าง ๆ รอบตัว ตลอดจนเรื่องที่มีความซับซ้อน เรื่องที่ต้องวิเคราะห์ เพราะเป็นช่วงวัยที่มีพัฒนาการด้านการคิดวิเคราะห์สูง ดังนั้นวรรณกรรมที่ได้รับรางวัลวรรณกรรมสร้างสรรค์ยอดเยี่ยมแห่งอาเซียน หรือ S.E.A. Write จึงอยู่ในความสนใจของนักศึกษาตามช่วงวัย เพราะมีรูปแบบและเนื้อหาที่มีความหลากหลาย

นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิตสาขาวิชาภาษาไทยจะต้องศึกษาในรายวิชาการวรรณกรรมไทยร่วมสมัยซึ่งเป็นวิชาที่มีรายละเอียดเกี่ยวกับการศึกษาวรรณกรรมไทยตั้งแต่สมัยพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว(รัชกาลที่ 5) จนถึงปัจจุบัน ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงเห็นว่าการพัฒนาทักษะการนิจสารของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาไทยโดยการนำผลงานวรรณกรรมสร้างสรรค์ยอดเยี่ยมแห่งอาเซียน หรือ S.E.A. Write มาสร้างเป็นแบบฝึกทักษะการนิจสารด้วยวิธีการอ่านแบบ SQ3R เป็นแนวทางหนึ่งที่จะช่วยพัฒนาศักยภาพด้านการอ่าน การวิเคราะห์ และการพัฒนากระบวนการคิดของนักศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2. วัตถุประสงค์ของโครงการวิจัย

เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การนิจสารของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาไทยด้วยวิธีการอ่านแบบ SQ3R ระหว่างก่อนและหลังเรียน

3. ขอบเขตของโครงการวิจัย

3.1 ขอบเขตด้านประชากร: นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย ชั้นปีที่ 2 รหัสหมู่เรียน 5511030081 จำนวน 35 คน

3.2 ขอบเขตของเนื้อหา: ผลงานวรรณกรรมที่ได้รับรางวัลวรรณกรรมสร้างสรรค์ยอดเยี่ยมแห่งอาเซียน (S.E.A. Write) ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2551-2555

3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3.3.1 เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง: แบบฝึกทักษะการพินิจสารด้วยวิธีการอ่านแบบ SQ3R

3.3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล: แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การพินิจสาร
ด้วยวิธีการอ่านแบบ SQ3R ก่อน-หลังเรียน

4. นิยามศัพท์เฉพาะ

การพินิจสาร หมายถึง การอ่านตีความที่มุ่งเน้นการพิจารณาองค์ประกอบ เจตนาของผู้เขียน และค้นหาสาระสำคัญของเรื่องนั้นๆ

นักศึกษาสาขาวิชาภาษาไทย หมายถึง นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต (สาขาวิชาภาษาไทย) ชั้นปีที่ 2 หมู่เรียน 5511030081

ผลสัมฤทธิ์การพินิจสารด้วยวิธีการอ่านแบบ SQ3R หมายถึง ความสามารถทางการพินิจสารของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาไทยที่วัดได้จากแบบทดสอบที่สร้างขึ้นเพื่อพัฒนาทักษะการพินิจสารของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาไทย

5. ตัวแปรที่จะศึกษา

ตัวแปรต้น ได้แก่ การพินิจสารด้วยวิธีการอ่านแบบ SQ3R

ตัวแปรตาม ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์การพินิจสารด้วยวิธีการอ่านแบบ SQ3R ของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาไทย

6. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

6.1 แบบสอบถามความสอดคล้องของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การพินิจสารด้วยวิธีการอ่านแบบ SQ3R โดยให้ผู้เชี่ยวชาญเป็นผู้ประเมินค่าความสอดคล้อง (IOC) และนำข้อเสนอแนะมาปรับปรุงเพื่อนำมาสร้างเป็นแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทักษะการพินิจสารด้วยวิธีการอ่านแบบ SQ3R

6.2 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทักษะการพินิจสารด้วยวิธีการอ่านแบบ SQ3R โดยนำไปทดสอบ และนำมาคำนวณหาค่าความยาก ค่าอำนาจจำแนก และค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ

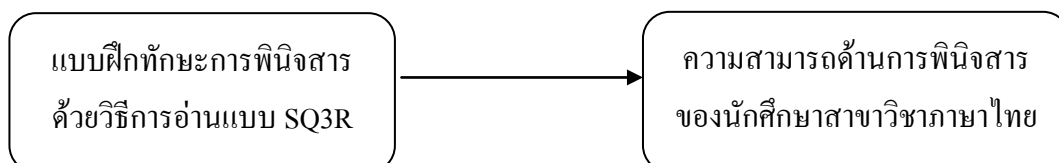
6.3 แผนการจัดการเรียนรู้การพัฒนาทักษะการพินิจสารด้วยวิธีการอ่านแบบ SQ3R โดยให้ผู้เชี่ยวชาญเป็นผู้ประเมินค่าความสอดคล้อง (IOC) และนำข้อเสนอแนะมาปรับปรุง

6.4 แบบฝึกทักษะการพินิจสารด้วยวิธีการอ่านแบบ SQ3R โดยให้ผู้เชี่ยวชาญเป็นผู้ประเมินค่าความสอดคล้อง (IOC) และนำข้อเสนอแนะมาปรับปรุง แล้วจึงนำมาใช้กับกลุ่มตัวอย่าง

7. สมมติฐานและกรอบแนวความคิดการวิจัย

7.1 สมมติฐานการวิจัย: นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิตสาขาวิชาภาษาไทย ชั้นปีที่ 2 มีความสามารถด้านการพินิจสารหลังเรียนมากกว่าก่อนเรียน

7.2 กรอบแนวความคิดการวิจัย

8. ประโยชน์ที่ได้รับ

8.1 นักศึกษาสาขาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทยสามารถพัฒนาศักยภาพการพินิจสารด้วยวิธีการอ่านแบบ SQ3R

8.2 เป็นแนวทางในการพัฒนาทักษะการพินิจสารของนักศึกษาในรายวิชาอื่น ๆ

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. เอกสารที่เกี่ยวข้อง

1.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการพินิจสาร

1.1.1 ความหมายของการพินิจสาร

ความหมายของการพินิจสาร หรือการวินิจฉัยสารมีผู้รู้ด้านการอ่านอธิบายความหมายของการพินิจสารไว้สอดคล้องกัน ดังนี้

กาญจนา วิชญาปกรณ (2534: 155) กล่าวถึงการอ่านวินิจฉัยสารว่าเป็นการอ่านขั้นสูงต่อจากจับใจความและขั้นวิเคราะห์ โดยได้อธิบายว่า ขั้นตีความวินิจฉัยสาร เป็นขั้นตอนที่นำสาระสำคัญจากส่วนประกอบต่าง ๆ ที่พบในขั้นวิเคราะห์มาถ้อยแถลง และไตร่ตรองอย่างมีวิจารณญาณว่า สาระสำคัญที่สุดของเรื่องคืออะไรและสาระรอง ๆ ที่แสดงแทรกซ้อนอยู่คืออะไร

สมบัติ จำปาเงิน และ สำเนียง มณีกาญจน์ (2531: 71) เสนอความคิดเห็นเกี่ยวกับการวินิจฉัยว่า การวินิจฉัยสาร หรือการพินิจสาร หมายถึง การพิจารณาสารด้วยความเอาใจใส่ให้ได้ประโยชน์ตามวัตถุประสงค์ของผู้วินิจฉัย ถ้าผู้วินิจฉัยจะรู้ว่าจะงานเขียนชิ้นนี้เขียนด้วยจุดประสงค์อะไร ผู้วินิจฉัยก็จะพิจารณาจนได้ความชัดว่าผู้เขียนประสงค์เช่นนั้นจริงหรือไม่

ภาควิชาภาษาไทย คณะวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ วิทยาลัยครูสวนดุสิต (2535: 66) กล่าวถึงความหมายของการอ่านพินิจสารหรือการอ่านวินิจฉัยสารว่าเป็นการอ่านที่ผู้อ่านจะต้องพินิจพิจารณาข้อเขียนนั้นอย่างถี่ถ้วน รอบคอบ ลึกซึ้ง นำมาพิจารณาใคร่ครวญอย่างมีเหตุผล คืออาศัยทั้งหลักฐานข้อเท็จจริง และประกอบความคิดเห็นของผู้วินิจฉัยด้วย แล้วตัดสินใจข้อความออกมา เป็นพฤติกรรมในการแสวงหาคำตอบเพื่อให้ทราบว่า เราได้รับความรู้อะไร รับทราบความคิดเห็นอะไร รับความรู้สึกอะไร สามารถสำรวจข้อมูลที่เป็นความรู้ เป็นข้อเท็จจริงเป็นความคิดเห็น ไปดีเป็นประเด็นต่างๆ ให้เข้าใจ แล้วสรุปออกมาว่าได้อะไรจากข้อความที่อ่าน

ธิดา โมสิกรัตน์ (2533: 566) ได้นิยามการวินิจฉัยสารว่า วินิจฉัยสาร คือการตีความซึ่งตรงกับภาษาอังกฤษว่า Interpretation มีความหมายตามอรรถ หรือความหมายตรงกับตัวศัพท์ว่า ตรวจตรา พิจารณาเรื่องราว อันเป็นความหมายที่ผู้เขียนประสงค์จะส่งมาให้ผู้อ่าน

วรรณ บัวเกิด (2547: 246) กล่าวถึงการวินิจฉัยว่า การวินิจฉัย หรือการตีความ เป็นกระบวนการอ่านที่ทำต่อจากการวิเคราะห์สาร ผู้อ่านต้องตีความว่าผู้เขียนมีเจตนาอย่างไรในการนำเสนอเรื่องราว ผู้เขียนมีความคิดเห็น หรือความรู้สึกอย่างไร ตลอดจนผู้เขียนต้องการสื่อสารอะไรกับผู้อ่านซึ่งสิ่งเหล่านี้ไม่ได้ปรากฏอย่างชัดเจนในเนื้อหา

จากความคิดเห็นของผู้รู้ข้างต้นตั้งข้อสังเกตได้ว่าการพินิจสาร หรือการวินิจฉัย มีความหมายเดียวกับการอ่านตีความ ซึ่งการอ่านตีความมีผู้ให้ความหมายไว้ดังนี้

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน (2546: 466) กล่าวถึงความหมายของการตีความว่า ชี้หรือกำหนดความหมาย, ให้ความหมายหรืออธิบาย, ใช้หรือปรับให้เข้าใจ เจตนาและความมุ่งหมายเพื่อความถูกต้อง

กุสุมา รักษมณี (2533: 87-97) กล่าวถึงการอ่านตีความว่าเป็นขั้นตอนหนึ่งของการวินิจฉัย ต่อจากการแยกแยะสารและการจับใจความสำคัญการอ่านตีความนี้ ผู้อ่านจะต้องอ่าน ทุกตัวอักษรและไคร่ครวญไปพร้อม ๆ กันว่าการที่ผู้เขียนเลือกใช้ถ้อยคำนั้น ข้อความนั้นจะทำให้ นึกถึงอะไรอีกได้บ้าง

จุไรรัตน์ ลักษณะศิริ และบาทัน อิมสำราญ, บรรณาธิการ (2547: 63) การตีความ ตรงกับภาษาอังกฤษว่า Interpretation หมายถึงการทำความเข้าใจความหมายจากสิ่งที่เห็นหรืออ่าน ตามประสบการณ์และความรู้สึกนึกคิดของแต่ละคน บุคคลต่างเพศและวัย ซึ่งมีประสบการณ์และ พื้นฐานทางอารมณ์ต่างกัน อย่างไรก็ตามการตีความเป็นการพิจารณาไคร่ครวญถ้อยคำในบริบท เพื่อจะได้ทราบความหมาย และน่าเสียดายที่ผู้เขียนสื่อมายังผู้อ่านได้อย่างชัดเจน

สนธิ ตั้งทวี (2529: 127) เสนอความคิดเห็นเกี่ยวกับอ่านตีความว่า การอ่านตีความ คือการพยายามเข้าใจความหมาย และความรู้สึกอารมณ์สะท้อนใจ จากข้อความที่ผู้เขียนส่งสารให้ ผู้อ่าน การตีความอาจตรงกับ ความมุ่งหมาย หรือเจตนาของผู้เขียน หรือผู้อ่านอาจเข้าใจ ความหมายตามความคิดของตนเอง โดยอาศัยความรู้ ประสบการณ์ จินตนาการ และระดับสติปัญญา

จากความคิดเห็นของผู้รู้ข้างต้นสามารถสรุปความหมายของการตีความได้ว่า การตีความ คือ การทำความเข้าใจ หรือหาความหมายที่แท้จริงของข้อความเพื่อค้นหาจุดประสงค์ หรือสาระสำคัญที่ผู้เขียนต้องการส่งถึงผู้อ่าน หรือกล่าวได้อีกนัยหนึ่งว่าการตีความ และการพินิจ สารมีความหมายสอดคล้องไปในทิศทางเดียวกัน

จากเหตุผลดังกล่าวข้างต้นสามารถสรุปได้ว่า การพินิจสาร หมายถึง การอ่าน ตีความที่มุ่งเน้นการพิจารณาองค์ประกอบ เจตนาของผู้เขียน และค้นหาสาระสำคัญของเรื่องนั้น ๆ

1.1.2 ขั้นตอนการพินิจสาร

จากการค้นคว้าเรื่องขั้นตอนการพินิจสารมีผู้กล่าวถึงลำดับขั้นตอนของการอ่านพินิจสารไว้สอดคล้องกันดังนี้

สุวรรณา รัตนธรรมเมธี (2533: 6) ได้จัดลำดับความเข้าใจในการอ่านไว้ 3 ระดับ โดยเรียงจากระดับพื้นฐานไปสู่ระดับสูง ดังนี้

1) ระดับความเข้าใจขั้นข้อเท็จจริง (Factual level or Literal level) คือเข้าใจเรื่องที่อ่านตามตัวหนังสือ

2) ระดับความเข้าใจขั้นตีความ (Interpretation reading level) คือ เข้าใจโดยอาศัยการสรุปความ ตีความและแปลความจากเรื่องที่อ่าน

3) ระดับความเข้าใจขั้นประเมินค่า หรือการอ่านขั้นวิจารณ์ (Evaluation level or Critical reading level) คือ การอ่านที่อาศัยความรู้ และประสบการณ์มาประเมินค่า ช่วยพิจารณาตัดสิน วินิจฉัยเรื่องราวได้อีกต่อหนึ่ง

กาญจนา วิชญูปกรณ์ (2534: 155) ได้เสนอลำดับขั้นในการพินิจสารไว้ 3 ขั้นตอน คือ

1) ขั้นจับความ อ่านเพื่อจับความประเด็นสำคัญของเรื่อง ตลอดจนพลความ รองของเรื่องว่ามีที่ประเด็น ส่วนใดเป็นข้อเท็จจริง ส่วนใดเป็นอารมณ์ ความรู้สึก หรือทัศนะของผู้เขียน

2) ขั้นวิเคราะห์ ก็คือขั้นแยกแยะด้านองค์ประกอบ กลวิธีการเสนอผลงาน ขึ้นนั้น ๆ ออกมา เพื่อเป็นบันไดไปสู่การสังเคราะห์สาร ตามขั้นการวิเคราะห์ข้างต้นมาแล้วนั่นเอง

3) ขั้นตีความพินิจสาร เป็นขั้นที่นำสาระสำคัญจากส่วนประกอบต่าง ๆ ที่พบในขั้นวิเคราะห์มาถ้อยแถลง และไตร่ตรองอย่างมีวิจารณญาณว่า สาระสำคัญที่สุดของเรื่องคืออะไร และสารรอง ๆ ที่แสดงแทรกซ้อนอยู่คืออะไร

กรมวิชาการ (2536: 138-139) ได้กล่าวถึงขั้นตอนของการพินิจสารไว้ว่า การอ่านพินิจสารเป็นขั้นตอนต่อจากการวิเคราะห์สารโดยให้รายละเอียดในแต่ละขั้นไว้ ดังนี้

การวิเคราะห์สาร อาจแบ่งได้เป็นขั้น ๆ ดังนี้

1) มองดูว่างานประพันธ์นั้น ๆ ใช้รูปแบบใด รูปแบบอาจเป็นนิทานเรื่องยาว ซึ่งเขียนเป็นร้อยแก้วหรือร้อยกรองก็ได้ อาจเป็นบทละครร่า หรือบทละครพูด อาจเป็นนวนิยาย หรือเรื่องสั้น อาจเป็นนิราศ หรือลิลิต หรืออาจเป็นบทความในหนังสือพิมพ์หรือเป็นบทความที่ได้ ออกอากาศทางวิทยุกระจายเสียง แล้วมีผู้นำมาพิมพ์ไว้ ฯลฯ

- 2) แยกเนื้อเรื่องออกเป็นส่วน ๆ ให้เห็นว่า ใคร ทำอะไร ที่ไหน อย่างไร เมื่อไร
- 3) แยกพิจารณาแต่ละส่วนให้ละเอียดลงไปว่า ประกอบกันอย่างไร หรือประกอบด้วยอะไรบ้าง

4) พิจารณาให้เห็นว่า ผู้เขียนใช้กลวิธีอย่างไรในการนำเสนอเรื่องนั้น ๆ เมื่อทำมาถึง 4 ขั้นนี้แล้ว ก็ถึงกระบวนการวิจารณ์สาร ซึ่งอาจแบ่งเป็นข้อ ๆ ได้ ดังนี้

1) ตำรวจดูว่า เนื้อความตอนใดเป็นข้อเท็จจริงหรือความรู้ ตอนใดเป็นความคิดหรือพรรณนา ตอนใดแสดงออกซึ่งอารมณ์หรือความรู้สึก

2) ตำรวจดูว่า ความรู้ พรรณนา อารมณ์หรือความรู้สึกนั้น ผู้เขียนเขียนด้วยเจตนาอะไร หรือต้องการให้ผู้อ่านหรือผู้รับสารเกิดปฏิกิริยาตอบสนองอย่างไร รวมทั้งผู้เขียน

3) พิจารณาเป็นขั้นสุดท้ายว่า สารที่สำคัญที่สุดของเรื่องนั้น ๆ คืออะไร และสารที่สำคัญรอง ๆ ลงไปคืออะไร

จากความคิดเห็นของผู้รู้สามารถสรุปได้ว่า ขั้นตอนการวิจารณ์สารมี 2 ขั้นตอนดังนี้

- 1) ขั้นวิเคราะห์องค์ประกอบ คือ การแยกแยะองค์ประกอบของเรื่องที่อ่านว่ามีรูปแบบเนื้อหา อารมณ์ ความรู้สึก สำนวนภาษาและกลวิธีการนำเสนออย่างไร
- 2) ขั้นพินิจสาร คือ การใคร่ครวญ วิจัย และตีความองค์ประกอบต่าง ๆ ว่ามีสาระสำคัญอย่างไร

1.2 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับทฤษฎีการอ่านแบบ SQ3R

จิวรรณ กุหาภินันท์ (2542: 169) กล่าวว่า วิธีอ่านแบบ SQ3R นี้ เริ่มโดย ฟรานซิส พี โรบินสัน ซึ่งเป็นผู้เชี่ยวชาญด้านการอ่านที่มหาวิทยาลัยโอไฮโอ ได้ศึกษาเทคนิคการอ่าน และแนะนำวิธีการอ่านให้กับนักศึกษาจนประสบความสำเร็จเป็นเวลานาน จากนั้นจึงสรุปออกมาเป็นสูตรหรือวิธีการอ่านสั้น ๆ เพื่อให้จำง่าย คือ Survey Q3R หรือ SQ3R มี 5 ขั้นตอน สรุปได้ดังนี้

1. การสำรวจ (Survey = S) หมายถึง การสำรวจหนังสือ ดูชื่อผู้แต่ง ชื่อหนังสือ คำนำ เพื่อจุดมุ่งหมาย และแนวคิดของผู้แต่ง ตำราสารบัญ ดัชนี อภิธานศัพท์ ภาคผนวก บทสรุปแบบฝึกหัด เพื่อตรวจสอบสาระที่ปรากฏอยู่ในหนังสือทุก ๆ ที่ และอ่านสำรวจเนื้อเรื่องทั้งหมดอย่างรวดเร็ว

2. การตั้งคำถาม (Question = Q) หลังจากอ่านอย่างสำรวจเสร็จแล้วตั้งคำถามถามตนเองว่า สิ่งที่ต้องการทราบคืออะไร และตั้งคำถามจากเนื้อเรื่องที่อ่านตามลำดับหัวข้อเรื่องในแต่ละย่อหน้า

3. อ่านอย่างรอบคอบ ($Read = R_1$) เป็นการอ่านอย่างละเอียดรอบคอบเพื่อจับใจความสำคัญในแต่ละย่อหน้า จดเส้นใต้เฉพาะส่วนที่สำคัญ ให้ความสนใจคำ วลี หรือประโยคที่พิมพ์ตัวเอนหรือตัวหนา การอ่านในขั้นนี้อ่านเพื่อตอบคำถามที่ผู้อ่านตั้งไว้ หากข้อความใดไม่เข้าใจให้บันทึกไว้ถามผู้สอน

4. การจดจำ ($Recite = R_2$) เมื่อเข้าใจคำตอบ และเนื้อเรื่องจากการอ่านแล้วควรพยายามจดจำข้อความที่สำคัญ โดยการจดบันทึยย่อหรือจดเส้นใต้เพื่อเตือนความจำของตนเองและพยายามถามตนเองว่าจากการอ่านครั้งนี้ได้ความคิดอะไรใหม่ ๆ บ้าง ทดสอบความจำโดยการปิดหน้ากระดาษ แล้วดูบันทึกที่เขียนไว้ว่าจำได้หรือไม่ ถ้าตอบไม่ได้ให้ทบทวนคำถาม คำตอบ และท่องจำจากความเข้าใจ

5. การทบทวน ($Review = R$) เป็นการทบทวนเรื่องราวทั้งหมดจากการอ่านบันทึกย่อ และทำบันทึกย่อจากความจำว่าถูกต้องและจำได้หรือไม่ ทบทวนจุดสำคัญใหญ่ และจุดสำคัญรองลงมาอีกครั้งหนึ่ง

จวิลักษ์ณ์ บุญยะกาญจน์ (2525: 9) ได้กล่าวถึงการอ่านวิธี SQ3R สรุปได้ว่าการอ่านวิธี SQ3R เป็นวิธีหนึ่งที่จะช่วยให้ผู้อ่านได้พัฒนาการอ่านจากการอ่านออก แปลความหมายได้ไปสู่การอ่านเป็นวิธีอ่านประกอบด้วย

1. การสำรวจ หมายถึง สำรวจ ชื่อผู้แต่ง ชื่อหนังสือ สารบัญ คำนำ รวมทั้งแนวคิด และจุดมุ่งหมายของการเขียนหนังสือเล่มนั้น ๆ
2. การตั้งคำถาม คือ การพิจารณาให้แนชัดว่าตนเองต้องการคำตอบอะไร
3. การอ่าน คือ อ่านเพื่อที่จะได้คำตอบตามที่ได้อ่านคำถามไว้แล้วโดยพยายามมุ่งหารายละเอียดเพื่อให้เกิดความกระจ่างชัดเจนในคำถามให้มากที่สุด
4. การจดจำ คือ เมื่อได้รับคำตอบจากการอ่านนั้นได้ความคิดอะไรใหม่ขึ้นมาบ้าง
5. การทบทวน คือ ทบทวนว่าถูกต้องเพียงใดรวมทั้งพยายามนำความรู้ที่ได้รับออกมาใช้

คมคาย หมั่นสาย (2526: 16-33) ได้กล่าวถึงการอ่านแบบ SQ3R สรุปได้ว่าการสอนอ่านแบบ SQ3R เป็นวิธีการที่จะช่วยให้ผู้อ่านได้พัฒนาการอ่านจากการอ่านออก แปลความหมายได้ไปสู่การอ่านเป็น กล่าวคือ เปิดโอกาสให้ผู้อ่านได้ฝึกการอ่านเร็ว ในขั้นสำรวจ ($S = Survey$) เปิดโอกาสให้ผู้อ่านได้ฝึกฝนความคิดในขั้นถาม ($Q = Question$) เปิดโอกาสให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ในขั้นอ่าน ($R_1 = Read$) ฝึกให้ผู้อ่านรู้วิธีจดจำ ท่องจำและทบทวนอย่างถูกต้องในขั้นท่องจำและทบทวน ($R_2 = Recite$, $R_3 = Review$) และให้ความเห็นสรุปได้ว่าการอ่านแบบ SQ3R ทำให้นักศึกษาพัฒนาความสามารถทางการอ่านดีขึ้นหลายประการ เช่น สามารถอ่านได้รวดเร็ว

จับใจความได้ละเอียด และมีความสามารถเชิงวิเคราะห์ วิเคราะห์เนื้อเรื่องจากแบบฝึกการอ่านได้ดีกว่าการสอนแบบธรรมดา เป็นการพัฒนาความสามารถทางการอ่านได้ในขั้นสูงกว่าวิธีการอ่านธรรมดา ถึงขั้นการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ซึ่งสอดคล้องกับ สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์ (2537: 194-195) ที่กล่าวสรุปได้ว่า การอ่านแบบ SQ3R นั้นทำให้ผู้อ่านมีความสามารถแสวงหาความรู้ และจดจำตำราได้อย่างเข้าใจ แม่นยำและเป็นการอ่านเพื่อฝึกให้ผู้อ่านมีความรอบคอบไม่พลาดเนื้อหาที่สำคัญ

กอบกาญจน์ วิเศษรัมย์ (2556: 93) เสนอทัศนะเกี่ยวกับวิธีการอ่านแบบ SQ3R ไว้ว่า การอ่านแบบ SQ3R ย่อมาจาก

S มาจากคำว่า survey หมายถึง การสำรวจเนื้อหากว้าง ๆ ซึ่งอาจใช้วิธีการอ่านแบบคร่าว ๆ (skimming) เพื่อสำรวจเนื้อหาของหนังสือ

Q มาจากคำว่า question หมายถึง การตั้งคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านเพื่อค้นหาจุดมุ่งหมายของเรื่อง

3R มาจากคำที่ขึ้นต้นด้วย R 3 คำ ตามลำดับ คือ

R ตัวแรก มาจากคำว่า read หมายถึง การอ่านอย่างรวดเร็ว

R ตัวที่สอง มาจากคำว่า recite หมายถึง การจำข้อความตอนท้ายของข้อความแรกเพื่อจะเชื่อมต่อกับข้อความตอนต้นของข้อความต่อไป

R ตัวที่สาม มาจากคำว่า review หมายถึง การพยายามทบทวนเรื่องที่อ่านแล้วปรับปรุงใหม่ให้เป็นความคิดของตนเอง เพื่อช่วยจำและความเข้าใจ

ฉะนั้นการอ่านแบบ SQ3R เป็นวิธีการอ่านอีกวิธีหนึ่งที่จะช่วยให้การจับใจความสำคัญของการอ่านให้เร็วขึ้น

จากความคิดเห็นของผู้รู้ข้างต้นสรุปได้ว่า การอ่านแบบ SQ3R เป็นการอ่านวิธีหนึ่งที่สามารถพัฒนาศักยภาพของผู้อ่านให้สูงขึ้นจนถึงขั้นอ่านได้อย่างมีวิจารณญาณ มีขั้นตอนการอ่าน 5 ขั้นตอน ประกอบด้วย

ขั้นที่ 1 การอ่านสำรวจ (Survey = S) หมายถึง การอ่านสำรวจอย่างคร่าว ๆ ตั้งแต่ชื่อเรื่อง ผู้แต่ง และเนื้อเรื่องทั้งหมด โดยการอ่านกวาดสายตาอย่างรวดเร็ว

ขั้นที่ 2 การตั้งคำถาม (Question = Q) หมายถึง การตั้งคำถามที่เกี่ยวข้องกับใจความสำคัญของเรื่องที่อ่าน ว่าใคร อะไร ทำไม ที่ไหน เมื่อไร และอย่างไร

ขั้นที่ 3 การอ่านอย่างรอบคอบ (Read = R¹) หมายถึง อ่าน อ่านในขั้นตอนนี้หมายถึง การอ่านเพื่อความเข้าใจและจับประเด็นสำคัญ

ขั้นที่ 4 การจดจำ (Recite = R^2) หมายถึง การท่อง เมื่อได้ใจความสำคัญแล้ว ควรท่อง และจดจำประเด็นสำคัญ หรือทบทวนใจความสำคัญ และควรจดบันทึกย่อหรือสรุปเรื่องที่อ่านด้วยภาษาของตนเอง

ขั้นที่ 5 การทบทวน (Review = R^3) หมายถึง การทบทวนเรื่องราวทั้งหมดที่อ่านมาทำบันทึกย่อ โดยจดบันทึกตามลำดับความสำคัญของเรื่องตามลักษณะคำถามที่ตั้งไว้ เพื่อทำความเข้าใจกับเนื้อเรื่องสาระสำคัญ จุดประสงค์ และแนวคิดของเรื่องที่อ่านอีกครั้งหนึ่ง

1.3 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับแผนการจัดการเรียนรู้

1.3.1 ความหมายของแผนการจัดการเรียนรู้

สภบ. ลักษณะ (2535: 3) ให้ความหมายของแผนการเรียนรู้หรือแผนการสอนว่า เป็นการวางแผนกิจกรรมการเรียนการสอนล่วงหน้า ที่คล้ายกับการบันทึกการสอน โดยมีวัตถุประสงค์ให้ผู้สอนได้ออกแบบการสอนและเตรียมการสอนล่วงหน้า

กรมวิชาการ(2545: 3) แผนการสอน คือ การนำวิชาหรือกลุ่มประสบการณ์ที่ต้องทำการสอน ตลอดจนภาคเรียนมาสร้างเป็นแผนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การใช้สื่อ อุปกรณ์ การสอน การวัดและการประเมินผล สำหรับเนื้อหาสาระ และจุดประสงค์การเรียนการสอนย่อย ๆ ให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ หรือจุดเน้นของหลักสูตร สภาพผู้เรียน ความพร้อมของโรงเรียนในด้านวัสดุอุปกรณ์ และตรงกับชีวิตจริงในท้องถิ่น ซึ่งถ้ากล่าวอีกนัยหนึ่ง แผนการสอนคือการเตรียมการสอนเป็นลายลักษณ์อักษรไว้ล่วงหน้า หรือ คือการบันทึกการสอนตามปกตินั่นเอง

จำเนียร น้อยท่าช้าง และ วิณา นนทพันธุ์ (2534: 33) กล่าวว่า แผนการสอน คือ การนำรายวิชาที่จะต้องทำการสอนมาสร้างเป็นแผน การจัดการเรียนการสอน การใช้สื่ออุปกรณ์ และการวัดประเมินผล โดยจัดให้สอดคล้องกับรายละเอียด ดังนี้

1. เนื้อหาสาระและจุดประสงค์การเรียนย่อยๆ
2. วัตถุประสงค์ หรือจุดเน้นของหลักสูตร
3. สภาพของผู้เรียน
4. ความพร้อมของโรงเรียนในด้านวัสดุอุปกรณ์ และตรงกับชีวิตจริงใน

ท้องถิ่น

วัฒนพร ระจับทุกซ์ (2542: 1) ให้ความหมายของแผนการสอนไว้ว่า แผนการสอน หมายถึง แผนการหรือโครงการที่จัดทำเป็นลายลักษณ์อักษร เพื่อใช้ปฏิบัติการสอนในรายวิชาใด รายวิชาหนึ่ง

สรุปได้ว่าแผนการสอน หรือแผนการจัดการเรียนรู้ คือการวางแผน ในการดำเนินงานรายวิชาล่วงหน้าอย่างเป็นระบบและมีขั้นตอน โดยผู้สอนต้องออกแบบให้ เหมาะสมกับผู้เรียน เหมาะสมกับจุดประสงค์การเรียนรู้

1.3.2 องค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้

องค์ประกอบที่สำคัญของแผนการสอนควรมีดังนี้ (ลำลี รักสุทธิ และคณะ. 2544: 7)

- 1) สารสำคัญ
- 2) จุดประสงค์การเรียนรู้
- 3) เนื้อหา
- 4) กิจกรรมการเรียนการสอน
- 5) สื่อการเรียนการสอน
- 6) การวัดและประเมินผลการเรียน

สมนึก ภัททิยธนี (2546: 5) ได้กล่าวถึงลักษณะที่ดีของแผนต้องมีขั้นตอน ดังนี้

1) เนื้อหาต้องเขียนเป็นรายคาบ หรือรายชั่วโมงตารางสอน โดยเขียนให้ สอดคล้องกับชื่อเรื่องให้อยู่ในโครงการสอน และเขียนเฉพาะเนื้อหาสาระสำคัญพอสังเขป (ไม่ควร บันทึกแผนการสอนอย่างละเอียดมาก ๆ เพราะจะทำให้เกิดความเบื่อหน่าย)

2) ความคิดรวบยอด (Concept) หรือหลักการสำคัญ ต้องเขียนให้ตรงกับ เนื้อหาที่จะสอนส่วนนี้ถือว่าเป็นหัวใจของเรื่องครูต้องทำความเข้าใจในเนื้อหาที่จะสอนจนสามารถ เขียนความคิดรวบยอดได้อย่างมีคุณภาพ

3) จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม ต้องเขียนให้สอดคล้อง กลมกลืนกับความคิด รวบยอด มิใช่เขียนตามอำเภอใจ มิใช่เขียนสอดคล้องเฉพาะเนื้อหาที่จะสอนเท่านั้นเพราะจะได้ เฉพาะพฤติกรรมที่เกี่ยวกับความรู้ความจำ สมองหรือการพัฒนาของนักเรียนจะไม่ได้รับการ พัฒนาเท่าที่ควร

4) กิจกรรมการเรียนการสอน โดยยึดเทคนิคการสอนต่างๆ ที่จะช่วยให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้

5) สื่อที่ใช้ควรเลือกให้สอดคล้องกับเนื้อหา สื่อดังกล่าวต้องช่วยให้นักเรียนเกิดความเข้าใจในหลักการได้ง่าย

6) วัดผลโดยคำนึงถึงเนื้อหา ความคิดรวบยอด จุดประสงค์เชิงพฤติกรรมและช่วงที่ทำการวัด (ก่อนเรียน ระหว่างเรียน หลังเรียน) เพื่อตรวจสอบว่าการสอนของครูบรรลุจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้หรือไม่

จากความคิดเห็นเกี่ยวกับองค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้ สามารถสรุปได้ว่าแผนการจัดการเรียนรู้ที่ดีควรมีองค์ประกอบดังนี้

- 1) สาระสำคัญ
- 2) จุดประสงค์การเรียนรู้
- 3) จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม
- 4) เนื้อหา
- 5) กิจกรรมการเรียนการสอน
- 6) สื่อการเรียนการสอน
- 7) การวัดและประเมินผลการเรียน

2. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

คมคาย หมื่นสาย (2526: บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการอ่านของนักศึกษาครูระดับปริญญาตรี ปีที่ 1 ของวิทยาลัยครูเพชรบูรณ์ ที่สอนด้วยวิธีอ่านแบบธรรมชาติกับวิธีอ่านแบบ SQ3R กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยเป็นนักศึกษาครูระดับปริญญาตรีปีที่ 1 ของวิทยาลัยครูเพชรบูรณ์ จังหวัดเพชรบูรณ์ ผลการวิจัยปรากฏว่า นักศึกษาที่เรียนด้วยวิธีการอ่านแบบธรรมชาติและนักศึกษาที่เรียนการอ่านแบบ SQ3R มีผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทยในกลุ่มทดลองก่อนและหลังการสอน มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05

จริยาพร สนิมทอง (2536: บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนที่อ่านโดยใช้วิธีวิทยาศาสตร์กับอ่านโดยใช้วิธี เอส คิว 3 อาร์ ในนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนกัลยาณวัตร จังหวัดขอนแก่น กลุ่มตัวอย่างที่ใช้เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ปีการศึกษา 2536 โรงเรียนกัลยาณวัตร จังหวัดขอนแก่น จำนวน 60 คน แบ่งเป็นกลุ่มทดลองอ่านโดยใช้วิธีวิทยาศาสตร์ 30 คน กลุ่มทดลองที่อ่านโดยใช้ SQ3R 30 คน ผลการวิจัยปรากฏว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณก่อนเรียนกับหลังเรียนของกลุ่มทดลองที่อ่านโดยใช้วิธีวิทยาศาสตร์ และกลุ่มทดลองที่อ่านโดยใช้

SQ3R แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณหลังเรียนระหว่างกลุ่มทดลองทั้ง 2 กลุ่มแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยที่ค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณหลังเรียนของกลุ่มทดลองที่อ่านโดยใช้ SQ3R สูงกว่ากลุ่มทดลองที่อ่านโดยใช้วิธีวิทยาศาสตร์

สมนึก พวงกลิ่น (2530: บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ศึกษาความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ และสมรรถภาพการอ่านเร็ว ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนครุราษฎร์รังสฤษดิ์ อำเภอจอมบึง จังหวัดราชบุรี โดยใช้วิธีสอนแบบสืบสวน สอบสวนกับการสอนแบบตามคู่มือครู กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 60 คน แบ่งเป็นกลุ่มทดลอง 30 คน และกลุ่มควบคุม 30 คน ผลปรากฏว่า นักเรียนที่เรียนด้วยวิธีสอนแบบสืบสวน สอบสวนกับวิธีสอนตามคู่มือครู มีความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 หลังจากเรียนด้วยวิธีสอนแบบสืบสวน สอบสวนและวิธีสอนตามคู่มือครู นักเรียนมีความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นักเรียนที่เรียนด้วยวิธีสอนแบบสืบสวน สอบสวน กับวิธีสอนตามคู่มือครูมีสมรรถภาพการอ่านเร็วแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และนักเรียนที่ใช้เวลาในการอ่านไม่เท่ากัน มีสมรรถภาพการอ่านเร็วแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

นนุช วัฒนเขจร (2533: บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ผลการทดลองใช้แบบฝึกสมรรถภาพการอ่านอย่างมีวิจารณญาณกับการสอนอ่านตามปกติ ที่มีต่อความสามารถในการอ่านและสมรรถภาพการอ่านเร็ว ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบางบ่อวิทยาคม จังหวัดสมุทรปราการ จำนวน 80 คน แบ่งเป็นกลุ่มทดลอง 40 คน กลุ่มควบคุม 40 คน ผลการวิจัยปรากฏว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้แบบฝึกการอ่านอย่างมีวิจารณญาณกับนักเรียนที่ได้รับการสอนตามปกติ มีความสามารถในการอ่าน และมีสมรรถภาพการอ่านเร็วแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 หลังจากได้รับการสอนทั้ง 2 กลุ่มมีความสามารถในการอ่านและมีสมรรถภาพการอ่านเร็วสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

เนาวรัตน์ สมร่าง (2536: บทคัดย่อ) ศึกษาวิจัยเรื่องการใช้วรรณกรรมร่วมสมัยพัฒนาทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนราชวินิตบางแก้ว จังหวัดสมุทรปราการ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 60 คน แบ่งเป็นกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุมกลุ่มละ 30 คน ผลวิจัยปรากฏว่า คะแนนผลสัมฤทธิ์ในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนที่เรียนโดยใช้แบบฝึกสูงกว่านักเรียนที่ไม่ใช้แบบฝึก และจากการเปรียบเทียบคะแนนการอ่านอย่างมีวิจารณญาณก่อนกับหลังเรียนของนักเรียนกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อรสา บุญปัญญา (2540: บทคัดย่อ) ศึกษาวิจัยเรื่องการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านอย่างมี
 วิจารณญาณสำหรับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย
 เป็นนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาช่างอุตสาหกรรม ชั้นปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2 ปี
 การศึกษา 2539 วิทยาลัยเทคนิคพะเยา อำเภอเมือง จังหวัดพะเยา จำนวน 96 คน ผลการวิจัยสรุป
 ได้ว่า นักศึกษาที่ฝึกทักษะการอ่านจากแบบฝึกทักษะที่ผู้ศึกษาสร้างขึ้น มีคะแนนทดสอบหลังการ
 ฝึกสูงกว่าคะแนนทดสอบก่อนฝึกอย่างมีนัยสำคัญระดับ .001 แสดงว่านักศึกษามีความสามารถด้าน
 การอ่านอย่างมีวิจารณญาณสูงขึ้นหลังใช้แบบฝึก

จากผลการวิจัยดังกล่าวแสดงให้เห็นว่าทักษะการพินิจสาร หรือทักษะการอ่านตีความ และ
 การวิเคราะห์สาร สามารถพัฒนาได้ด้วยการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านรูปแบบต่างๆ ดังนั้นผู้วิจัย
 จึงได้ดำเนินการพัฒนาทักษะการพินิจสารของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาไทยด้วยวิธีการอ่านแบบ
 SQ3R

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่องการพัฒนาทักษะการพินิจสารของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาไทยด้วยวิธีการอ่านแบบ SQ3R ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามวิธีวิจัยดังหัวข้อต่อไปนี้

1. ประชากร
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. ขั้นตอนการสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ประชากร

ประชากรนักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย ชั้นปีที่ 2 รหัสหมู่เรียน 5511030081 จำนวน 35 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยใช้เครื่องมือการวิจัยดังนี้

- 2.1 แบบสอบถามสำหรับผู้ทรงคุณวุฒิความเหมาะสมของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การพินิจสารด้วยวิธีการอ่านแบบ SQ3R
- 2.2 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทักษะการพินิจสารด้วยวิธีการอ่านแบบ SQ3R
- 2.3 แผนการจัดการเรียนรู้การพัฒนาทักษะการพินิจสารด้วยวิธีการอ่านแบบ SQ3R
- 2.4 แบบฝึกทักษะการพินิจสารด้วยวิธีการอ่านแบบ SQ3R

3. ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือและหาคุณภาพของเครื่องมือ

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดขั้นตอนการสร้างเครื่องมือการวิจัย ดังนี้

- 3.1 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทักษะการพินิจสารด้วยวิธีการอ่านแบบ SQ3R
 - 3.1.1 ศึกษาและวิเคราะห์ความสนใจของนักศึกษาที่มีต่อวรรณกรรมร่วมสมัย โดยเฉพาะอย่างยิ่งวรรณกรรมที่ได้รับรางวัลวรรณกรรมสร้างสรรค์ยอดเยี่ยมแห่งอาเซียน (S.E.A. Write) เนื่องจากเป็นวรรณกรรมที่ได้รับการยกย่องว่าแต่งดี มีความสร้างสรรค์ เหมาะแก่การนำมา

พัฒนาทักษะการพินิจสาร และ กำหนดขอบเขตของเนื้อหาจากการสำรวจความต้องการของผู้เรียน ในรายวิชาการวรรณกรรมร่วมสมัย

3.1.2 ผู้วิจัยสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทักษะการพินิจสารด้วยวิธีการอ่านแบบ SQ3R โดยกำหนดขอบเขตเนื้อหาจากวรรณกรรมที่ได้รับรางวัลวรรณกรรมสร้างสรรค์ยอดเยี่ยมแห่งอาเซียน (S.E.A. Write) ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2551-2555 จำนวน 40 ข้อ เพื่อให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจวิเคราะห์ความเหมาะสมและความสอดคล้อง และนำมาแก้ไขปรับปรุงข้อบกพร่องของแบบทดสอบด้านเนื้อหา ซึ่งผู้เชี่ยวชาญประกอบด้วย

- 1) ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กอบกาญจน์ วิเศษรัมย์ อาจารย์ประจำสาขาวิชาภาษาไทย คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์
- 2) ผู้ช่วยศาสตราจารย์ พรทิพย์ แยมพงษ์ อาจารย์ประจำสาขาวิชาภาษาไทย คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์
- 3) อาจารย์กนิษฐา แสงกระจ่าง อาจารย์ประจำสาขาวิชาสารสนเทศศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์
- 4) อาจารย์กฤษณา ชาญณรงค์ อาจารย์ประจำสาขาวิชาภาษาไทย คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม
- 5) อาจารย์ภัทรพร มงคลวัจน์ วงศ์กา อาจารย์ผู้สอนและผู้รับผิดชอบรายวิชาการอ่านเพื่อพัฒนาปัญญา

โดยหาค่าความสอดคล้อง (IOC) จากนั้นนำคำตอบของผู้เชี่ยวชาญมาแปลงเป็นคะแนน ดังนี้

มีความเห็นว่า	สอดคล้อง	กำหนดเป็น	+1
มีความเห็นว่า	ไม่แน่ใจ	กำหนดเป็น	0
มีความเห็นว่า	ไม่สอดคล้อง	กำหนดเป็น	- 1

จากนั้นนำมาแทนค่าในสูตรหาดัชนีความสอดคล้อง (Index of Consistency) (สำเร็จบุญเรืองรัตน์, 2529: 95) ระหว่างข้อคำถามแต่ละข้อจากสูตร

$$IOC = \Sigma R/N$$

เมื่อ IOC	หมายถึง	ดัชนีความสอดคล้อง
R	หมายถึง	คะแนนความคิดเห็น
N	หมายถึง	จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

การนำเครื่องมือไปใช้จะต้องได้ค่าความสอดคล้อง (IOC) มากกว่า.05 ขึ้นไป และปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ

3.1.3 นำแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทักษะการพินิจสารด้วยวิธีการอ่านแบบ SQ3R ไปทดสอบเพื่อสร้างแบบฝึกพัฒนาทักษะการพินิจสารด้วยวิธีการอ่านแบบ SQ3R

3.2 แผนการจัดการเรียนรู้การพัฒนาทักษะการพินิจสารด้วยวิธีการอ่านแบบ SQ3R

3.2.1 ผู้วิจัยจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้สำหรับใช้ในการพัฒนาทักษะการพินิจสารของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาไทยด้วยวิธีการอ่านแบบ SQ3R จำนวน 5 แผน โดยใช้จัดกิจกรรมแผนละ 3 ชั่วโมง แผนการจัดการเรียนรู้ประกอบด้วยหัวข้อต่างๆ ดังนี้

- 1) สาระสำคัญ
- 2) จุดประสงค์การเรียนรู้
- 3) จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม
- 4) เนื้อหา
- 5) กิจกรรมการเรียนการสอน
- 6) สื่อการเรียนการสอน
- 7) การวัดและประเมินผลการเรียน

3.2.2 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่สร้างขึ้นให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจแก้ไข

3.2.3 นำแผนการจัดการเรียนรู้มาปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญและนำไปใช้จัดการเรียนการสอน

3.3 แบบฝึกทักษะการพินิจสารด้วยวิธีการอ่านแบบ SQ3R

3.3.1 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับหลักการพินิจสาร กลวิธีการอ่านแบบ SQ3R จากนั้นนำมาสร้างแบบฝึกทักษะการพินิจสารด้วยวิธีการอ่านแบบ SQ3R

3.3.2 หาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการพินิจสารด้วยวิธีการอ่านแบบ SQ3R ใช้เกณฑ์ 80/80 โดยใช้สูตรการหาประสิทธิภาพของสื่อการสอน

$$E_1 = \frac{\frac{\Sigma x \times 100}{N}}{A}$$

$$E_2 = \frac{\frac{\Sigma F \times 100}{N}}{B}$$

เมื่อ	E_1	แทน	ค่าเฉลี่ยของคะแนนแบบฝึกระหว่างเรียนคิดเป็นร้อยละ
	E_2	แทน	ค่าเฉลี่ยของคะแนนสอบหลังเรียนที่คิดเป็นร้อยละ
	Σx	แทน	คะแนนรวมของนักเรียนจากการทำแบบฝึกระหว่างเรียน
	ΣF	แทน	คะแนนรวมของนักเรียนจากการทำแบบทดสอบหลังเรียน
	N	แทน	จำนวนนักเรียน
	A	แทน	จำนวนเต็มของแบบฝึกหัดระหว่างเรียนทั้งหมด
	B	แทน	คะแนนเต็มของแบบทดสอบหลังเรียน

(อนุวัติ คุณแก้ว. 2555: 151)

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามขั้นตอน ดังนี้

4.1 ทดสอบก่อนเรียน โดยผู้วิจัยสร้างแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์การพินิจสารด้วยวิธีการอ่านแบบ SQ3R ที่ผ่านการหาค่าความสอดคล้อง ตรวจสอบโดยผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหาและด้านการวิจัย ซึ่งจะต้องมีค่าความสอดคล้องมากกว่า .50 ขึ้นไป

4.2 นำผลการทดสอบมาสร้างแผนการจัดการเรียนรู้การพัฒนาทักษะการพินิจสารด้วยวิธีการอ่านแบบ SQ3R และแบบฝึกทักษะการพินิจสารด้วยวิธีการอ่านแบบ SQ3R

4.3 ทดสอบหลังเรียน โดยใช้แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์การพินิจสารด้วยวิธีการอ่านแบบ SQ3R ชุดเดียวกับแบบทดสอบก่อนเรียน

5. การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การหาคุณภาพของเครื่องมือผู้วิจัยใช้สถิติ ดังนี้

5.1 การหาค่าความสอดคล้อง (IOC)

$$IOC = \Sigma R/N$$

เมื่อ	IOC	หมายถึง	ดัชนีความสอดคล้อง
	R	หมายถึง	คะแนนความคิดเห็น
	N	หมายถึง	จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

(สำเริง บุญเรืองรัตน์. 2529: 95)

5.2 การหาค่าความยากง่ายและอำนาจจำแนก

	P	=	$\frac{H + L}{N}$
เมื่อ	p	แทน	ค่าความยากของข้อสอบ
	H	แทน	จำนวนคนกลุ่มสูงที่ตอบถูกในข้อสอบข้อนั้น
	L	แทน	จำนวนคนกลุ่มต่ำที่ตอบถูกในข้อนั้น
	N	แทน	จำนวนคนทั้งหมดในกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำ

การหาค่าอำนาจจำแนกใช้สูตร

$$r = \frac{H - L}{N / 2}$$

เมื่อ	r	แทน	ค่าอำนาจจำแนกของข้อสอบ
	H	แทน	จำนวนคนกลุ่มสูงที่ตอบถูกในข้อสอบข้อนั้น
	L	แทน	จำนวนคนกลุ่มต่ำที่ตอบถูกในข้อนั้น
	N	แทน	จำนวนคนทั้งหมดในกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำ

(อนวัติ คุณแก้ว. 2555: 144)

5.3 การหาความเชื่อมั่น

การหาความเชื่อมั่นใช้สูตร KR-20

$$r_{KR-20} = \left(\frac{K}{K-1} \right) \left(1 - \frac{\sum pq}{S^2} \right)$$

เมื่อ	r_{KR-20}	แทน	ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ
	K	แทน	จำนวนข้อสอบ
	P	แทน	สัดส่วนของผู้ทำถูกในข้อหนึ่งๆ เท่ากับจำนวนคนทำถูก
	q	แทน	สัดส่วนของผู้ทำผิดในข้อหนึ่งๆ หรือ คือ $1 - q$
	S^2	แทน	คะแนนความแปรปรวนของแบบทดสอบ

$$S^2 = \frac{N \sum X^2 - (\sum X)^2}{N^2}$$

(อนวัติ คุณแก้ว. 2555: 148)

บทที่ 4

ผลการวิจัย

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การอ่านพินิจสารของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาไทยด้วยวิธีการอ่านแบบ SQ3R ระหว่างก่อนและหลังเรียน ผู้วิจัยนำเสนอผลการศึกษาค้นคว้าดังนี้

1. การวิเคราะห์ข้อมูล
2. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. การวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

- 1.1 การหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการพินิจสารด้วยการอ่านแบบ SQ3R โดยเทียบเกณฑ์ 80/80
- 1.2 การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การอ่านพินิจสารของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาไทยด้วยวิธีการอ่านแบบ SQ3R ระหว่างก่อนและหลังเรียน

2. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

2.1 ผลการหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการพินิจสารด้วยการอ่านแบบ SQ3R ตามเกณฑ์ 80/80 เมื่อการวิจัยสิ้นสุดลง ผู้วิจัยนำข้อมูลมาวิเคราะห์ E_1 / E_2 โดยใช้สูตร

การกำหนดประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการพินิจสารด้วยการอ่านแบบ SQ3R ใช้เกณฑ์มาตรฐาน 80/80 ดังนี้

80 ตัวแรกหมายถึง ประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการพินิจสารด้วยการอ่านแบบ SQ3R ที่ได้จากคะแนนเฉลี่ยการทำแบบฝึกหัดคิดเป็นร้อยละ

$$E_1 = \frac{\frac{\Sigma x}{N} \times 100}{A}$$

เมื่อ	E_1	แทน	ค่าเฉลี่ยของคะแนนแบบฝึกหัดระหว่างเรียนคิดเป็นร้อยละ
	Σx	แทน	คะแนนรวมของนักเรียนจากการทำแบบฝึกหัดระหว่างเรียน
	N	แทน	จำนวนนักเรียน
	A	แทน	จำนวนเต็มของแบบฝึกหัดระหว่างเรียนทั้งหมด

80 ตัวหลัง หมายถึง ประสิทธิภาพของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทักษะการพินิจสารด้วยวิธีการอ่านแบบ SQ3R หลังเรียนที่คิดเป็นร้อยละ หลังจากแบบฝึกทักษะการพินิจสารด้วยการอ่านแบบ SQ3R

$$E_2 = \frac{\frac{\Sigma F}{N} \times 100}{B}$$

เมื่อ	E_2	แทน	ค่าเฉลี่ยของคะแนนสอบหลังเรียนที่คิดเป็นร้อยละ
	ΣF	แทน	คะแนนรวมของนักเรียนจากการทำแบบทดสอบหลังเรียน
	N	แทน	จำนวนนักเรียน
	B	แทน	คะแนนเต็มของแบบทดสอบหลังเรียน

(อนุวัติ คุณแก้ว, 2555: 151)

ได้ผลการวิเคราะห์ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 การพัฒนาทักษะการพินิจสารของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาไทยด้วยวิธีการอ่านแบบ SQ3R ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80

แบบฝึกหัดระหว่างเรียน			แบบทดสอบหลังเรียน			ประสิทธิภาพ
คะแนนเต็ม	ค่าเฉลี่ย	E_1	คะแนนเต็ม	ค่าเฉลี่ย	E_2	E_1 / E_2
100	80.11	80.11	40	33.8	84.50	80.11 / 84.50

จากตารางที่ 1 พบว่า ประสิทธิภาพของแบบฝึกพัฒนาทักษะการพินิจสารด้วยวิธีการอ่านแบบ SQ3R สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 80/80

2.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างด้านทักษะทักษะการพินิจสารด้วยวิธีการอ่านแบบ SQ3R ระหว่างคะแนนก่อนและหลังใช้แบบฝึกทักษะการพินิจสารด้วยวิธีการอ่านแบบ SQ3R โดยใช้ t-test แบบ Dependent

$$t = \frac{\sum D}{\sqrt{\frac{n \sum D^2 - (\sum D)^2}{n-1}}}$$

เมื่อ	D	แทน	ความแตกต่างระหว่างคะแนนหลังกับก่อนเรียน
	$\sum D$	แทน	ผลรวมของความแตกต่างระหว่างคะแนนหลังเรียนกับก่อนเรียน
	$\sum D^2$	แทน	ผลรวมของกำลังสองของความต่างระหว่างคะแนนหลังเรียนกับก่อนเรียน
	n	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
	df	เท่ากับ	n-1 (อนูวัติ คุณแก้ว, 2555, 210)

ได้แสดงผลในตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ผลสัมฤทธิ์ด้านการพัฒนาทักษะการพินิจสารหลังเรียนของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาไทย หลังการใช้แบบฝึกทักษะการพินิจสารด้วยวิธีการอ่านแบบ SQ3R

การทดสอบ	N	$\bar{x}$	ΣD	ΣD^2	t	p
ก่อนเรียนด้วยแบบฝึกหัด	35	21.6	427	5857	16.54	.05
หลังเรียนด้วยแบบฝึกหัด	35	33.8				

จากตารางที่ 2 พบว่า ผลสัมฤทธิ์ด้านการพัฒนาทักษะการพินิจสารด้วยวิธีการอ่านแบบ SQ3R หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนด้วยการใช้แบบฝึกทักษะการพินิจสารด้วยวิธีการอ่านแบบ SQ3R อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การพัฒนาทักษะการพินิจสารของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาไทยด้วยวิธีการอ่านแบบ SQ3R มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การอ่านพินิจสารของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาไทย ด้วยวิธีการอ่านแบบ SQ3R ระหว่างก่อนและหลังเรียน โดยมีขั้นตอนการวิจัย ดังนี้

1. ขอบเขตของโครงการวิจัย

1.1 ขอบเขตด้านประชากร: นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย ชั้นปีที่ 2 รหัสหมู่เรียน 5511030081 จำนวน 35 คน

1.2 ขอบเขตของเนื้อหา: ผลงานวรรณกรรมที่ได้รับรางวัลวรรณกรรมสร้างสรรค์ยอดเยี่ยมแห่งอาเซียน (S.E.A. Write) ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2551-2555

1.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1.3.1 เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง: แบบฝึกทักษะการพินิจสารด้วยวิธีการอ่านแบบ SQ3R

1.3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล: แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การพินิจสารด้วยวิธีการอ่านแบบ SQ3R ก่อน-หลังเรียน

2. ตัวแปรที่จะศึกษา

ตัวแปรต้น ได้แก่ การพินิจสารด้วยวิธีการอ่านแบบ SQ3R

ตัวแปรตาม ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์การพินิจสารด้วยวิธีการอ่านแบบ SQ3R ของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาไทย

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3.1 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทักษะการพินิจสารด้วยวิธีการอ่านแบบ SQ3R โดยให้ผู้เชี่ยวชาญเป็นผู้ประเมินหาค่าความสอดคล้อง (IOC) และความเหมาะสมของข้อสอบ และนำมาปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำ จากนั้นนำไปทดสอบ แล้วคำนวณหาค่าความยากง่าย ค่าอำนาจจำแนก และหาค่าความเชื่อมั่นจากแบบทดสอบ

3.2 แผนการจัดการเรียนรู้การพัฒนาทักษะการพินิจสารด้วยวิธีการอ่านแบบ SQ3R โดยให้ผู้เชี่ยวชาญเป็นผู้ประเมินหาค่าความสอดคล้อง (IOC) และนำมาปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำ และนำมาจัดการเรียนการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้

3.3 แบบฝึกทักษะการพินิจสารด้วยวิธีการอ่านแบบ SQ3R โดยให้ผู้เชี่ยวชาญเป็นผู้ประเมินหาค่าความสอดคล้อง (IOC) และนำมาปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำ และนำมาใช้ประกอบแผนการจัดการเรียนรู้ และหาประสิทธิภาพของเครื่องมือโดยใช้เกณฑ์ 80/80

4. สมมติฐาน

นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิตสาขาวิชาภาษาไทยชั้นปีที่ 2 มีความสามารถด้านการพินิจสารหลังเรียนมากกว่าก่อนเรียน

5. สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัยพบว่า

5.1 ผลสัมฤทธิ์ด้านการพัฒนาทักษะการพินิจสารด้วยวิธีการอ่านแบบ SQ3R หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนด้วยการใช้แบบฝึกทักษะการพินิจสารด้วยวิธีการอ่านแบบ SQ3R อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5.2 ผลสัมฤทธิ์ด้านการพัฒนาทักษะการพินิจสารด้วยวิธีการอ่านแบบ SQ3R มีประสิทธิภาพ 84.50 สูงกว่าคะแนนเกณฑ์ร้อยละ 80 ของคะแนนเต็มตามเกณฑ์

6. การอภิปรายผล

การพัฒนาทักษะการพินิจสารของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาไทยด้วยกลวิธีการอ่านแบบ SQ3R ครั้งนี้ พบว่า การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ด้านการพัฒนาทักษะการพินิจสารด้วยวิธีการอ่านแบบ SQ3R หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนด้วยการใช้แบบฝึกทักษะการพินิจสารด้วยวิธีการอ่านแบบ SQ3R อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ตรงตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ หรืออีกนัยหนึ่งคือนักศึกษาสาขาวิชาภาษาไทยสามารถพัฒนาทักษะการพินิจสารได้ด้วยวิธีการอ่านแบบ SQ3R

จากการสังเกตพฤติกรรมของนักศึกษาขณะฝึกทักษะการพินิจสารด้วยวิธีการอ่านแบบ SQ3R พบว่าเมื่อเริ่มอ่านนักศึกษายังไม่สามารถวิเคราะห์ ตีความ จับสาระสำคัญ หรือแยกแยะสารของวรรณกรรมเรื่องต่าง ๆ ได้ในทันที ช่วงแรกของการดำเนินการตามแผนการจัดการเรียนรู้ อาจจะต้องมีการกระตุ้นให้นักศึกษาฝึกกระบวนการคิดวิเคราะห์ ฝึกให้กล้าแสดงความคิดเห็น เช่น การเรียกถามรายบุคคล หรือการจัดกิจกรรมระดมสมองและแสดงความคิดเห็น เป็นต้น หลังจากใช้

แบบฝึกทักษะการพินิจสารด้วยวิธีการอ่านแบบ SQ3R ในสัปดาห์ที่ 3 พบว่า พฤติกรรมการพินิจสารดีขึ้นตามลำดับ สามารถวิเคราะห์ได้ตรงประเด็น สามารถพิจารณาแนวคิดและใจความสำคัญของเรื่องได้ รวมทั้งยังกล้าแสดงความคิดเห็นที่มีต่อวรรณกรรมมากยิ่งขึ้น

ดังนั้นจึงอาจกล่าวได้ว่าวิธีการอ่านแบบ SQ3R สามารถพัฒนาทักษะการพินิจสารของนักศึกษาได้เป็นอย่างดี เพราะเป็นกลวิธีการอ่านที่มีขั้นตอนฝึกให้ผู้อ่านได้ไตร่ตรอง วิเคราะห์ ค้นหาสาระสำคัญของเรื่องที่อ่านอยู่ตลอดเวลา ช่วยกระตุ้นและพัฒนากิจการจลลำดับความคิดที่เป็นระบบ อีกทั้งยังช่วยให้สามารถพินิจสารหรือวิเคราะห์ตีความเรื่องราวต่าง ๆ ได้อย่างถูกต้อง ชัดเจน และมีประสิทธิภาพ

7. ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะทั่วไป

1. จากการศึกษาผลสัมฤทธิ์การพินิจสารด้วยวิธีการอ่านแบบ SQ3R พบว่าคะแนนหลังสอนสูงกว่าคะแนนก่อนสอน ดังนั้นจะเห็นได้ว่ารูปแบบการอ่านแบบ SQ3R เหมาะแก่การนำไปสอนอ่านในระดับชั้นต่างๆ

2. จากการทดลองทำแบบฝึกพบว่า นักศึกษามีความสนใจและพึงพอใจกับวรรณกรรมที่อ่าน โดยเฉพาะอย่างยิ่งเรื่องที่มีสะท้อนให้เห็นปัญหาของสังคม มีปมปัญหาซับซ้อน และค่อยเปิดเผยเนื้อเรื่องออกมาทีละน้อย นักศึกษามีความพึงพอใจในการวิพากษ์วิจารณ์วรรณกรรมหลังจากอ่านจบ และมีการแลกเปลี่ยนพูดคุยกันอย่างกว้างขวาง ดังนั้นในการสอนอ่านภาษาไทยในรายวิชาอื่นๆ ควรนำเรื่องที่เป็นเรื่องสั้น หรือ กวีนิพนธ์ไปใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน โดยอาจสร้างเป็นแบบฝึกทักษะการพินิจสาร หรือแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความเพื่อให้นักศึกษาได้ฝึกทักษะการพินิจสาร ตีความ วิเคราะห์และจับใจความเรื่องราวต่าง ๆ ได้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะเพื่อการทำวิจัย

1. ควรนำเครื่องมือที่ใช้ในการทดลองไปทดสอบกับนักศึกษาระดับเดียวกันแต่ต่างกลุ่มประชากร เพื่อยืนยันประสิทธิภาพของเครื่องมือ

2. ควรทำการวิจัยเปรียบเทียบคะแนนผลสัมฤทธิ์การพินิจสารด้วยการอ่านแบบ SQ3R กับวิธีการสอนอ่านแบบอื่นๆ

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กอบกาญจน์ วิเศษรัมย์. **ทักษะภาษาเพื่อการสื่อสาร**. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์, 2556.
- กาญจนา วิชญาปกรณ. **เอกสารประกอบการสอนการอ่าน**. พิษณุโลก: ภาควิชาภาษาไทยและภาษาตะวันออก มหาวิทยาลัยนเรศวร, 2534
- กุสุมา รัชมณี. **ทักษะการสื่อสาร 1**. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ: อักษรเจริญทัศน์, 2533.
- คมคาย หมั่นสาย. **เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการอ่านของนักศึกษาครูระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยครูเพชรบูรณ์ที่สอนด้วยวิธีการอ่านแบบธรรมชาติและวิธีการอ่านแบบ SQ3R**. วิทยานิพนธ์ ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2526.
- จริยาพร สจิมทอง. **การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนที่อ่านโดยใช้วิธีวิทยาศาสตร์กับอ่านโดยใช้วิธี เอส คิว 3 อาร์ ในนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนกัลยาณวัตร จังหวัดขอนแก่น**. ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2536.
- จุไรรัตน์ ลักษณศิริ และบาหยัน อิมสำราญ, บรรณาธิการ. **การใช้ภาษาไทย**. กรุงเทพฯ: โครงการตำราและหนังสือคณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2547.
- จำเนียร น้อยท่าช้าง และวิณา นนทพันธุ์วาทย์. **การพัฒนาทักษะคุณภาพการเรียนการสอนผลงานทางวิชาการของครูผู้สอน**. กรุงเทพฯ: ฝ่ายวิจัยและพัฒนาหน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา, 2534.
- ฉวีลักษณ์ บุญชะกาญจน. **จิตวิทยาการอ่าน**. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช, 2525.
- ฉวีวรรณ คูหาภินันท์. **การอ่านและการส่งเสริมการอ่าน**. กรุงเทพฯ: ศิลปาบรรณาการ, 2542.
- ถนอมวงศ์ ล้ำยอดมรรคผล. **การพัฒนาสมรรถภาพในการอ่าน ใน เอกสารการสอนชุดการใช้ภาษาไทย หน่วยที่ 9-15**. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช, 2529.
- นงนุช วัฒนเขจร. **ผลการทดลองใช้แบบฝึกสมรรถภาพการอ่านอย่างมีวิจารณญาณกับการสอนอ่านตามปกติที่มีต่อความสามารถในการอ่านและสมรรถภาพการอ่านเร็วของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2**. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2533.

เนาวรัตน์ สมร่วง. การใช้วรรณกรรมร่วมสมัยพัฒนาทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของ
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนราชวินิตบางแก้ว จังหวัดสมุทรปราการ.

วิทยานิพนธ์ ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2536.

ภาควิชาภาษาไทย. การอ่านทั่วไป. กรุงเทพฯ: ภาควิชาภาษาไทย คณะศึกษามนุษยศาสตร์
และสังคมศาสตร์ วิทยาลัยครูสวนดุสิต, 2535.

ราชบัณฑิตยสถาน. พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542. กรุงเทพฯ: นานมีบุ๊คส์
พับลิเคชั่นส์, 2546.

วรรณ บัวเกิด. กระบวนการวิเคราะห์และวิจารณ์สาร ใน เอกสารการสอนชุดวิชาการอ่าน
ภาษาไทย หน่วยที่ 1-8. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, 2547

วรรณ บัวเกิด. ความสนใจการอ่านของวัยรุ่น. ใน เอกสารการสอนชุดวิชาภาษาไทย 5 การอ่าน
หน่วยที่ 11-15. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, 2527.

วัฒนพร ระจับทุกข์. แผนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ:
ไทยวัฒนาพานิช, 2542

วิชาการ, กรม. เอกสารประกอบหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2544 คู่มือการจัดการ
เรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม. กรุงเทพฯ : องค์การ
รับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์, 2545.

สงบ ลักษณะ. จากหลักสูตร...สู่แผนการสอน. กรุงเทพฯ : ครูสภาลาดพร้าว, 2535.

สนธิ ตั้งทวี. การใช้ภาษาเชิงปฏิบัติการ. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์, 2529.

สมนึก พวงกลิ่น. ศึกษาความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ และสมรรถภาพ การอ่านเร็ว
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้วิธีสอนแบบสืบสวน สอดสวนกับการสอนแบบ
ตามคู่มือครู. การศึกษามหาบัณฑิต คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ,
2530.

สมนึก ภัททิยธนี. การวัดผลการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 4. กทม: ประสานการพิมพ์, 2546.

สมบัติ จำปาเงิน และ สำเนียง มณีกาญจน์. หลักนักอ่าน. กรุงเทพฯ: เรือนแก้วการพิมพ์, 2531.

สุจริต เพียรชอบ และ สายใจ อินทร์พรรย์. วิธีสอนภาษาไทยระดับมัธยมศึกษา. กรุงเทพฯ:
ไทยวัฒนาพานิช, 2531.

สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์. วิธีการสอนเพื่อพัฒนาการอ่าน ใน ประมวลสาระชุดวิชาการพัฒนา
ทักษะทางภาษา หน่วยที่ 13. กรุงเทพฯ: สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัย
ธรรมาธิราช, 2537.

- สุวรรณ รัตนธรรมเมธี. สัมฤทธิ์ผลด้านการอ่านจับใจความภาษาไทยของนักเรียนชั้น ป. 3 ที่เรียน
โดยวิธีสอนอ่านตามแนวคิดของดัลล์แมน. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต
ภาควิชาการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2533.
- สำเร็จ บุญรัตน์. ทฤษฎีการวัดและประเมินผลการศึกษา. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2529.
- คำดี รักสุทธิ และคณะ. เทคนิควิธีการจัดการเรียนการสอนและเขียนแผนการสอนโดยยึดผู้เรียน
เป็นสำคัญ. กรุงเทพฯ: พัฒนาศึกษา. 2544.
- อนุวัติ คุณแก้ว. การวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ผู้ผลงานทางวิชาการเพื่อการเลื่อนวิทยฐานะ.
พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2555.
- อรสา บุญปัญญา. การใช้แบบฝึกทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณสำหรับนักศึกษาระดับ
ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1. การศึกษามหาบัณฑิต คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2540.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ประวัติผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กอบกาญจน์ วิเศษรัมย์

อาจารย์ประจำสาขาวิชาภาษาไทย มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์

- ประวัติการศึกษา - ศษ.ม (ภาษาไทย) มหาวิทยาลัยศิลปากร
- ศศ.ม. (ภาษาไทย) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
- ประสบการณ์ - ประสานมิตร
- กจ.ค. (การจัดการการสื่อสาร) มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต
- ผลงานวิชาการ - ทักษะภาษาเพื่อการสื่อสาร
- เอกสารประกอบการสอนเรื่องสัมมนาภาษาไทย
- บทความเรื่องยอมรับ ฤาจำยอม ไขจะปล่อยให้ไร้การแก้ไข
- E-learning เรื่อง ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับการสื่อสาร
- ผลงานวิจัย - การศึกษานิทานพื้นบ้านตำบลนายม อำเภอเมือง
จังหวัดเพชรบูรณ์
- การศึกษาเพลงกล่อมเด็กตำบลคงมูลเหล็ก อำเภอเมือง
จังหวัดเพชรบูรณ์
- การศึกษาผลการใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำที่มีต่อ
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนมหาวิทยาลัยราชภัฏ
เพชรบูรณ์

2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์พรทิพย์ แยมพงษ์

อาจารย์ประจำสาขาวิชาภาษาไทย มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์

- ประวัติการศึกษา - กศ.บ. (ภาษาไทย) มหาวิทยาลัยมหาวิทยาลั
ศรีนครินทรวิโรฒ พิษณุโลก
- กศ.ม. (ภาษาไทย) มหาวิทยาลัยนเรศวร
- ผลงานวิชาการ - การอ่านตีความ
- การจัดทำหนังสือสำหรับเด็ก

3. อาจารย์กนิฐา แสงกระจ่าง

อาจารย์ประจำสาขาวิชาสารสนเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์

ประวัติการศึกษา - วทม. (การจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศ)
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ

ผลงานการวิจัย - การพัฒนารูปแบบสารสนเทศงานวิจัย

เผยแพร่ The Eighth International Conference

on eLearning for Knowledge-Based Society 2011 , 11-12

January 2011

- การพัฒนารูปแบบสร้างความรู้เสริมศักยภาพสุขภาพพอเพียง
ในชุมชนอย่างยั่งยืนโดยใช้เทคโนโลยีเป็นฐาน, ได้รับทุน
สนับสนุนจากเครือข่ายภาคเหนือตอนล่าง มหาวิทยาลัยนเรศวร
จังหวัดพิษณุโลก เผยแพร่ ในการประชุมวิชาการในระดับชาติ
วิจัยท้องถิ่น วันที่ 20-25 พฤษภาคม 2555

4. อาจารย์ภัทรพร มงคลวัจน์ วงศ์กา

อาจารย์พิเศษสาขาภาษาไทย มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์

ประวัติการศึกษา - คบ. (ภาษาไทย) จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

- คม. (การศึกษานอกระบบโรงเรียน) จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ผลงานการวิจัย - การวิเคราะห์กระบวนการการถ่ายทอดความรู้เพื่อ

การอาสาสมัครรับใช้สังคม : กรณีศึกษาโรงเรียนพระดาบส

5. อาจารย์กฤษณา ชาญณรงค์

อาจารย์ประจำสาขาวิชาภาษาไทย คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม

ประวัติการศึกษา - ศศ.บ. (ภาษาไทย) มหาวิทยาลัยนเรศวร

- ศศ.ม. (คติชนวิทยา) มหาวิทยาลัยนเรศวร

ผลงานการวิจัย - กวีนิพนธ์พื้นบ้านในตำบลท้ายดง อำเภอวังโป่ง
จังหวัดเพชรบูรณ์

ภาคผนวก ข

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทักษะการพินิจสารด้วยวิธีการอ่านแบบ SQ3R

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทักษะการพินิจสารด้วยวิธีการอ่านแบบ SQ3R

1. “อีโกอิสซึม” ที่ปรากฏในเรื่องสั้น “นักปฎิวัติ” มีความหมายตามข้อใด
 - ก. รักอิสระ รักการผจญภัย ชอบท่องเที่ยวตามสถานที่ต่างๆ ตามความพึงพอใจของตนเอง
 - ข. ทะนงตนว่าเป็นคนเก่ง มีความสามารถเหนือบุคคลอื่นๆ เชื่อมมั่นในตนเองสูง
 - ค. มั่นใจในตนเอง นิยมพบปะสังสรรค์กับบุคคลอื่นอยู่เสมอ
 - ง. เคารพตนเอง ยึดเอาความนึกคิดของตนเองเป็นใหญ่ ชอบสั่งการผู้อื่น
2. แนวคิดหลักจากเรื่องสั้น “นักปฎิวัติ” คืออะไร
 - ก. การปฎิวัติส่วนใหญ่เกิดจากความต้องการมีอำนาจของนักปฎิวัติ
 - ข. นักปฎิวัติเป็นบุคคลที่ต้องการยกระดับคุณภาพของคนในสังคมอย่างแท้จริง
 - ค. นักปฎิวัติส่วนใหญ่ต้องการสร้างความโดดเด่นให้ตนเองด้วยการปฎิวัติ
 - ง. การปฎิวัติเริ่มต้นได้ง่ายๆ ด้วยการปฎิวัติตนเองก่อน
3. เรื่องสั้น “เรื่องเล่าจากหนองคาย” ผู้แต่งต้องการให้การตายของ “ชัย” สะท้อนภาพใดในสังคมไทย
 - ก. บุคคลในสังคมไทยมุ่งพัฒนาเฉพาะตนเองเท่านั้นโดยไม่สนใจความสูญเสียของผู้อื่น
 - ข. คนในสังคมไทยมุ่งพัฒนาจนลืมความเชื่อและตำนานเก่าแก่ของชุมชน
 - ค. สังคมไทยมีการเปลี่ยนแปลงแต่คนในสังคมยังคงยึดถือความเชื่อและตำนานเก่าแก่
 - ง. เยาวชนรุ่นใหม่มุ่งเน้นการพัฒนาชุมชนที่ตนเองอยู่ให้มีความอุดมสมบูรณ์
4. “น้ำแสง” ในเรื่องสั้น “เพลงชาติ” แสดงออกถึง “ความรักชาติ” ด้วยพฤติกรรมตามข้อใด
 - ก. ตะโกนร้องเพลงชาติตลอดเวลา
 - ข. ร้องเพลงชาติเมื่ออยู่ในสภาวารณณ์คับขัน
 - ค. ยืนตรงเคารพธงชาติตามเวลาปกติ
 - ง. ปรากฏตัวทุกครั้งเวลาที่ได้ยินเสียงเพลงชาติ
5. สภาวะใดของมนุษย์ที่สะท้อนให้เห็นชัดเจนจากเรื่องสั้น “บาดทะยัก”
 - ก. ความพ่ายแพ้ต่อความต้องการของตนเอง
 - ข. การใช้ชีวิตด้วยความประมาท
 - ค. ความทุกข์เป็นภาวะที่เกิดขึ้นได้กับมนุษย์ทุกคน
 - ง. การดูแลรักษาสุขภาพของตนเองอย่างสม่ำเสมอ

6. เรื่องสั้น “ราตรีมีชีวิต” ผู้แต่งเสนอให้เห็นวัฒนธรรมแบบใดในสังคมไทย
 - ก. วัฒนธรรมทุนนิยม
 - ข. วัฒนธรรมวัตถุนิยม
 - ค. วัฒนธรรมบริโภคนิยม
 - ง. วัฒนธรรมชนชาตินิยม
7. “ราตรีมีชีวิต” นำเสนอภาพของชนชั้นใดในสังคม
 - ก. ชนชั้นนายทุน
 - ข. ชนชั้นแรงงาน
 - ค. ชนชั้นสูงในสังคมไทย
 - ง. ชนชั้นเกษตรกร
8. จากเรื่องสั้น “วาวแสงแห่งศรัทธา” กล่าวถึงความศรัทธาที่มีต่อเรื่องใด
 - ก. ศรัทธาในความซื่อสัตย์
 - ข. ศรัทธาในความรัก
 - ค. ศรัทธาในพุทธศาสนา
 - ง. ศรัทธาในความดี
9. สาระสำคัญของวรรณกรรมเรื่องลับแล แก่งคอย ตรงตามข้อใด
 - ก. ความศรัทธาเรื่องปรากฏการณ์เหนือธรรมชาติ
 - ข. ความขัดแย้งด้านอุดมการณ์การใช้ชีวิตของมนุษย์
 - ค. ความจริงเป็นสิ่งที่ไม่สามารถพิสูจน์ได้จากการได้ยินเรื่องที่เล่าต่อกันมา
 - ง. ความเชื่อและความศรัทธาพุทธศาสนาเป็นสิ่งที่ยึดเหนี่ยวคนในสังคมไทย
10. “ครูลือคือไม้บรรทัดของชุมชนเล็กๆ ในตรอกซอย” คำที่ขีดเส้นใต้มีความหมายตามข้อใด
 - ก. ผู้ที่สามารถเป็นแบบอย่างให้กับบุคคลอื่นได้
 - ข. ผู้ที่มีความยุติธรรม
 - ค. ผู้ที่สามารถดูแลบุคคลอื่นได้ดี
 - ง. ผู้ที่สามารถชี้แนะแนวทางในการดำรงชีวิตให้กับบุคคลอื่นได้
11. วรรณกรรมเรื่องลับแล แก่งคอย ใช้กลวิธีการเล่าเรื่องแบบใด
 - ก. ผู้แต่งเป็นผู้เรื่องเล่าเรื่องแบบรู้แจ้ง
 - ข. ตัวละครเอกเป็นผู้เล่าเรื่องแบบกระแสนึก
 - ค. ตัวละครตัวรองเป็นผู้เล่าเรื่องแบบผู้เห็นเหตุการณ์
 - ง. ผู้แต่งเป็นผู้เล่าเรื่องแบบจำกัดมุมมองของผู้อ่าน

12. วรรณกรรมเรื่องลับแล แก่งคอย สะท้อนให้เห็นความสัมพันธ์ระหว่างพุทธศาสนากับสังคมไทยในแง่ใด
- พุทธศาสนาเป็นเพียงศาสนาประจำชาติไทย
 - พุทธศาสนามีส่วนชี้นำแนวทางการใช้ชีวิตที่ถูกต้องให้คนไทย
 - พุทธศาสนาเป็นที่ยึดเหนี่ยวทางจิตใจของคนทุกยุคทุกสมัย
 - พุทธศาสนาเป็นสถาบันที่สร้างขวัญและกำลังใจให้คนในสังคมไทย
13. สาเหตุของความขัดแย้งระหว่าง “ชัย” และ “เป้า” ตรงกับข้อใด
- ทรัพย์สิน
 - อุดมการณ์ทางการเมือง
 - แนวทางการใช้ชีวิต
 - ความรัก
14. ตัวละคร “แม่” หรือ “ทิพย์” จากวรรณกรรมเรื่องลับแล แก่งคอย สะท้อนภาพแนวคิดใดชัดเจนที่สุด
- เพศชายต้องเป็นผู้นำครอบครัวเท่านั้น
 - ความขยันหมั่นเพียรในการประกอบอาชีพ
 - การแสดงความรักและการปกป้องดูแลลูกเป็นหน้าที่ของแม่
 - ความเชื่อเรื่องไสยศาสตร์ และ โชคลางเป็นสิ่งที่อยู่คู่กับวิถีชุมชน
15. “ความสุขอย่างใหม่” ที่หลวงพ่อดำได้ค้นพบและต้องการสอนลับแล คือเรื่องใด
- ความสงบ และความปิติที่ไม่ยึดติดกับสิ่งใดนอกจากการรู้แจ้ง
 - ความสะอาด และการชำระจิตใจให้ปราศจากความเศร้า
 - ความสะอาด และการติดต่อกับบุคคลอื่นๆ ด้วยความเต็มใจ
 - ความวางเฉย และการเดินทางสายกลาง
16. จากเรื่องสั้น “คล้ายว่าเริ่มจากฝน” เพราะเหตุใด “ธง” จึงเรียก “ครูน้ำฝน” ว่า “คุณครูจอมโกหก”
- ครูน้ำฝนมักจะโกหกนักเรียนเพื่อไม่ให้ทราบเชื้อชาติของตนเอง
 - ครูน้ำฝนมักจะโกหกนักเรียนเรื่องครูใหญ่หายไปจากโรงเรียน
 - ครูน้ำฝนมักจะโกหกนักเรียนเพื่อไม่ให้นักเรียนเห็นน้ำตาของตนเอง
 - ครูน้ำฝนมักจะโกหกนักเรียนเรื่องการหายไปของเด็กชายสะตุ

17. จากเรื่องสั้น “สิ่งชั่วร้ายของพระเจ้า” เสนอภาพความเป็นมนุษย์ของ “ผม” ตามข้อใด
- มนุษย์สามารถเลือกจดจำเฉพาะช่วงเวลาที่ตนเองต้องการเท่านั้น
 - มนุษย์ทุกคนล้วนแล้วมีความบกพร่อง และมักบิดเบือนด้วยการกล่าวโทษผู้อื่น
 - มนุษย์แต่ละคนจะมีลักษณะนิสัยเป็นอย่างไรขึ้นอยู่กับสภาวะแวดล้อมที่เติบโตมา
 - มนุษย์เกิดมาพร้อมกับความแตกต่างด้านรูปร่างหน้าตา บุคลิกและลักษณะนิสัย
18. แนวคิดหลักของเรื่องสั้น เรื่อง “ช่วยดวงตามีดบอดนั้น, ฉันเห็น” คือข้อใด
- ความเชื่อและความศรัทธาในพระพุทธศาสนา
 - ความเชื่อและความศรัทธาเรื่องการทรงเจ้า
 - ความเชื่อและความศรัทธาในตัวเองของมนุษย์
 - ความเชื่อและความศรัทธาในอำนาจของเงิน
19. “ป้าฉันเขียนบอกว่า กันตัง 145 กม. มันหมายความว่าเราเอาความเร็วรถหารกับระยะทาง แล้วเราก็รู้ว่าเราไปถึงในเวลากี่ชั่วโมง แต่ชีวิตมันไม่ใช่แบบนั้น ชีวิตจริงถนนมันมีโค้งมีแยก เราอาจหลุดโค้งหรือเลี้ยวผิดมันก็ต้องถึงช้า หรือไม่มีวันไปถึง ชีวิตมันก็แบบนี้ แม้ว่าแกตั้งเป้าหมายชีวิตไว้ที่หลักกิโลเมตรที่เท่าไร แต่ถ้าแกมัวเสียเวลา แกก็ไม่ถึงจุดหมาย”
- ใจความสำคัญของข้อความข้างต้นตรงกับสำนวนใด
- เลื่อนท่า ข้างทาง
 - ชั่วช้าชั่ว ดีชั่วสงฆ์
 - ตลอดรอดฝั่ง
 - เข้าถือน้อย่าลืมหั้ว
20. ‘หมอครูโนราห์จะลงตอนไหน และที่สำคัญจะลงกับใคร’ จากเรื่องสั้น “หนุมานเหยียบเมือง” คำว่า “ลง” ที่ขีดเส้นใต้มีความหมายว่าอะไร
- กลับมาอยู่ด้วย
 - เข้ามาอยู่ด้วย
 - มาเยี่ยมเยียน
 - เพินหา

21. “หนุมานเหยียบเมือง”เป็นเรื่องสั้นที่มีแนวคิดตรงกับข้อใด
- ก. ความเชื่อเกี่ยวกับการรักษาอาการป่วยด้วยการเจริญสติ
 - ข. ความเชื่อเกี่ยวกับโชคลางและการเสี่ยงโชค
 - ค. ความเชื่อเรื่องการทรงเจ้าเข้าผีที่ฝังรากลึกอยู่ในสังคมไทย
 - ง. ความเชื่อเรื่องการประกอบพิธีบวงสรวงเทพเจ้าเพื่อความเป็นสิริมงคล
22. จากเรื่องสั้น “อย่างน้อยก็สัก 5 นาที” กล่าวถึงความสำคัญของสิ่งใด
- ก. การใช้ชีวิตคู่
 - ข. การบริหารเวลา
 - ค. การพักผ่อน
 - ง. การทำงาน
23. เรื่องสั้น “แดดเข้าร้อนเกินกว่าจะนั่งจิบกาแฟ” สะท้อนให้เห็นภาพปัญหาใดของประเทศไทย
- ก. ปัญหาเรื่องเขตแดนที่ติดต่อกับประเทศเพื่อนบ้าน
 - ข. ปัญหาการใช้ความรุนแรงกับผู้หญิง
 - ค. ปัญหาการช่องว่างทางศึกษา
 - ง. ปัญหาความขัดแย้งในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้
24. จากเรื่องสั้น “หวังว่ากิมซังจะไม่พลาดอีก” กล่าวถึงการดำรงชีวิตของชนกลุ่มใด
- ก. ชาวจีนไท่
 - ข. ชาวโรฮิงญา
 - ค. ชาวมอแกน
 - ง. ชาวมายา
25. กวีนิพนธ์ชุด ไม่มีหญิงสาวในบทกวี ใช้ฉันทลักษณ์รูปแบบใดในการประพันธ์
- ก. วรรณรูป
 - ข. กลอนแคนโต้
 - ค. กลอนไร้ฉันทลักษณ์
 - ง. กลอนไฮกุ

26. ฉันไปตลาดค้าอิสรภาพ
 เพื่อซื้อสันติภาพ
 มาฝากเธอ
 ที่รัก
 ~
 แต่ฉันไม่เคยมีขาย (ที่รัก, 38)

น้ำเสียงที่สะท้อนจากบทประพันธ์ข้างต้นคือข้อใด

- ก. โศกเศร้า
 - ข. ประชดประชัน
 - ค. อึ้งใจ
 - ง. ท้อแท้
27. บางที ฉันอาจต้องซ่อนสระโงม้มลาย
 มิฉะนั้นแล้ว
 บทกวีของฉันคงโงมไม่ได้เวลาฉันเจ็บคอ
 แต่ก็คงไม่เป็นไรหรอก
 ในเมื่อหัวใจของฉัน ก็ยังคงเป็นหัวใจ (สระโงม้มลายเสีย, 53)

จากบทกวีเรื่อง สระโงม้มลายเสีย สะท้อนแนวคิดใด

- ก. ความเปลี่ยนแปลงเกิดขึ้นใดกับทุกสิ่ง
- ข. ชีวิตมีความเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ
- ค. หัวใจเป็นเพียงสิ่งเดียวที่คงทนไม่มีการเปลี่ยนแปลง
- ง. ทุกสิ่งมีความหมายในตัวเองไม่สามารถถูกบิดเบือนได้

28.

“สุตระเปียง

ได้หลังคาโค้งแห่งชีวิต

กาลเวลาโรยจุบไ้ไม่ร่วง

กรงกลีบกลายเป็นนกร่อนถลา

ฝ่าผ่านความมืดแห่งรัตติกาล

และมรสุมแห่งการละเมอเพื่อพัก

อันยาวนาน

.....
กรงที่กลายเป็นนก

ละเรือนกายอันผูกเปื่อย

โลกอันอนิจจัง

โอบบินเหนืออมตกาล

สุนิรันดร์” (ปีก, 31)

ใจความสำคัญของกวีนิพนธ์เรื่อง “ปีก” ตรงตามข้อใด

- ก. ความสุขและความทุกข์เป็นสิ่งที่อยู่คู่กับมนุษย์ทุกคน
- ข. ความตายเป็นสัจธรรมแห่งชีวิต
- ค. ความไม่เที่ยงแท้ คือ สัจธรรมของชีวิตมนุษย์
- ง. ความตายคืออิสรภาพทางความคิด

29. กวีนิพนธ์เรื่อง สนามเด็กเล่นของหนูจะมีกับระเบิดไหมหนอ นำเสนอปัญหาใดชัดเจนที่สุด

- ก. ปัญหาสงครามและความรุนแรง
- ข. ปัญหาการละเมิดสิทธิมนุษยชน
- ค. ปัญหาความขัดแย้งด้านศาสนา
- ง. ปัญหาความขัดแย้งด้านเชื้อชาติ

30. กวีนิพนธ์ชุด ไม่มีหญิงสาวในบทกวี ะกะกรีย้า อมตยา นำเสนอประสบการณ์และทัศนะในเรื่องต่างๆ ด้วยอารมณ์เช่นใด
- ก. โศกเศร้า
 - ข. ประชดประชันเสียดสี
 - ค. มีความรักในมนุษยชาติ
 - ง. มีความสุขในการดำรงชีวิต
31. ตัวละคร “เกริก” จากเรื่องคนแคะสะทอนให้เห็นพฤติกรรมอย่างไรของมนุษย์บางกลุ่มในปัจจุบัน
- ก. มีความรู้สึก รับผิดชอบในสิ่งที่ตนเองกระทำเสมอ
 - ข. ขาดความตระหนักในสิทธิและคุณค่าความเป็นมนุษย์ของผู้อื่น
 - ค. มีความคิดและพฤติกรรมแปลกแยก ต้องการปลดปล่อยตนเองจากพันธนาการทางความคิด
 - ง. มนุษย์มีความเปราะบาง และกลัวความโดดเดี่ยว
32. ความขัดแย้งที่ปรากฏในนวนิยายเรื่องคนแคะ คือข้อใด
- ก. ความขัดแย้งระหว่างมนุษย์กับมนุษย์
 - ข. ความขัดแย้งระหว่างมนุษย์กับธรรมชาติ
 - ค. ความขัดแย้งภายในจิตใจของมนุษย์
 - ง. ความขัดแย้งระหว่างมนุษย์กับสภาพแวดล้อม
33. วรรณกรรมเรื่อง คนแคะ ใช้กลวิธีการเล่าเรื่องแบบใด
- ก. ผู้แต่งเป็นผู้เล่าเรื่องแบบจำกัดมุมมอง
 - ข. ตัวละครรองเป็นผู้เล่าเรื่องแบบผู้สังเกตการณ์
 - ค. ตัวละครเอกเป็นผู้เล่าเรื่องแบบกระแสดำเนิน
 - ง. ผู้แต่งเป็นผู้เล่าเรื่องแบบรู้แจ้ง
34. “เขาเป็นคนเจิบขริมแต่ก็มีอัธยาศัยดี เป็นมิตร ใจกว้าง และซื่อตรงอยู่บ้าง เขารู้ตัวดีอยู่เสมอว่าตนเองคือคนนอก ไม่มีอะไรชัดเจนหรือแจ่มกระจ่างสำหรับที่ที่เขายืนอยู่” การบรรยายพฤติกรรมของเกริกว่าเป็น “คนนอก” มีความหมายตรงตามข้อใด
- ก. เกริกแยกตัวออกจากสังคม และไม่คอยคบเพื่อนคนอื่นๆ
 - ข. เกริกถูกเพื่อนนักเรียนแพทย์กีดกันในการคบหากับเพื่อนคนอื่นๆ
 - ค. เกริกเป็นคนเจิบขริมและไม่นิยมการสังสรรค์
 - ง. เกริกรู้สึกมีปัญหาในการปรับตัวให้เข้ากับเพื่อนคนอื่นๆ จึงไม่คบหากับใคร

35. เกริกใช้วิธีการใดเพื่อลักพาตัวคนแคระ

- ก. จ้างกลุ่มชายฉกรรจ์ไปลักพาตัวในสวนสาธารณะ
- ข. ใช้ยาสลบและฉีดยากล่อมประสาทให้คนแคระหลับแล้วจึงนำตัวไปขัง
- ค. เจริญหลอกล่อให้คนแคระยอมตามกลับมาที่บ้านและขังไว้ในห้อง
- ง. ใช้ไม้เบสบอลตีคนแคระจนสลบแล้วจึงลักพาตัวไปขังไว้

36. เพราะเหตุใดเกริกจึงบอกคนแคระว่า “เชิญมาเป็นแขก”

- ก. เกริกต้องการให้คนแคระได้พักผ่อนอยู่ที่ดีกร้างอย่างสบายใจ
- ข. เกริกต้องการแสดงความบริสุทธิ์ใจและให้คนแคระหายจากความกังวลในการถูกลักพาตัว
- ค. เกริกต้องการให้คนแคระและเขามีสัมพันธภาพที่ดีต่อกัน
- ง. เกริกต้องการให้คนแคระอยู่สบายโดยไม่มีอันตรายเพื่อแลกเปลี่ยนกับค่าไถ่ตัว

37. “นุชเริ่มทดลองเทคนิคหลากหลาย วิทยุณศิลปินในตัวคล้ายกำลังมะงุมมะงาหราหาเส้นทางอยู่ในความมืด” คำที่ขีดเส้นใต้มีความหมายตรงตามข้อใด

- ก. สับสน
- ข. ไม่พอใจ
- ค. ไม่มีจุดหมาย
- ง. แสวงหา

38. พรรณกรรมเรื่องคนแคระ สะท้อนภาพสังคมในปัจจุบันอย่างไร

- ก. สังคมมีความรุนแรงและความโหดร้ายเนื่องมาจากความบกพร่องในจิตใจของมนุษย์
- ข. สะท้อนให้เห็นการเอารัดเอาเปรียบของชนชั้นกลางในสังคม
- ค. สะท้อนให้เห็นว่าคนในสังคมไม่มีอิสรภาพอย่างแท้จริง
- ง. สังคมปัจจุบันมีมนุษย์ที่ต้องอยู่อย่างโดดเดี่ยวอ้างว้างเป็นจำนวนมาก

39. จากการศึกษาลักษณะนิสัยของตัวละคร “เกริก” จากวรรณกรรมเรื่องคนแคระ เขามีความเชื่อว่าการสร้างสัมพันธภาพระหว่างมนุษย์มีแรงจูงใจมาจากสิ่งใด

- ก. ความต้องการอยู่ร่วมกัน
- ข. ความรู้สึกลึกซึ้งและไม่เพียงพอ
- ค. ความต้องการอำนาจ
- ง. ความปรารถนาดีต่อบุคคลอื่น

40. วรรณกรรมเรื่องคนแคระสะท้อนให้เห็นลักษณะความเป็นมนุษย์อย่างไร

- ก. มนุษย์มีความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ สามารถดูแลบุคคลอื่นได้ดี
 - ข. มนุษย์มีความอ่อนแอ ไม่สามารถเผชิญสถานการณ์ต่างได้โดยตรง
 - ค. มนุษย์มีความซับซ้อนทางความคิดและความซับซ้อนทางอารมณ์ความรู้สึก
 - ง. มนุษย์มีความสามารถในการปรับตัวเข้ากับสถานการณ์ต่างๆ ได้ดี
-

เฉลยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทักษะการพินิจสารด้วยวิธีการอ่านแบบ SQ3R

ข้อที่	เฉลย
1	ข
2	ง
3	ค
4	ข
5	ก
6	ค
7	ข
8	ง
9	ค
10	ก
11	ข
12	ค
13	ค
14	ง
15	ก
16	ค
17	ข
18	ก
19	ง
20	ข

ข้อที่	เฉลย
21	ค
22	ค
23	ง
24	ค
25	ค
26	ก
27	ง
28	ข
29	ก
30	ก
31	ข
32	ค
33	ง
34	ก
35	ข
36	ข
37	ง
38	ก
39	ข
40	ค

ภาคผนวก ก
เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง

- แผนการจัดการเรียนรู้การพัฒนาทักษะการพินิจสารด้วยวิธีการอ่านแบบ SQ3R
- แบบฝึกทักษะการพินิจสารด้วยวิธีการอ่านแบบ SQ3R

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1

การพัฒนาทักษะการพินิจสารด้วยวิธีการอ่านแบบ SQ3R

เรื่อง เราหลงลืมอะไรบางอย่าง

เวลา 3 ชั่วโมง

สาระสำคัญ

การพินิจสาร คือ การวิเคราะห์ และตีความเรื่องราวที่ผู้เขียนต้องการส่งมายังผู้อ่าน วิธีการอ่านแบบ SQ3R เป็นทักษะการอ่านที่จะช่วยพัฒนาผู้เรียน เพื่อประโยชน์ในการศึกษาค้นคว้า และพัฒนาทักษะการรับสารในชีวิตประจำวันอย่างมีประสิทธิภาพ

จุดประสงค์การเรียนรู้

นักศึกษามีความรู้ความเข้าใจ ตระหนักในความสำคัญของการอ่าน และสามารถใช่วิธีการอ่านแบบ SQ3R พัฒนาทักษะการพินิจสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. เมื่อจบบทเรียนนักศึกษามีความรู้ความเข้าใจเนื้อหาของเรื่องสั้นชุด เราหลงลืมอะไรบางอย่าง สามารถจับความ วิเคราะห์ และตีความพินิจสารได้ถูกต้อง
2. อ่านและตอบคำถามจากแบบฝึกทักษะการพินิจสารด้วยวิธีการอ่านแบบ SQ3R เรื่อง เราหลงลืมอะไรบางอย่าง ได้ถูกต้อง

เนื้อหา

1. การพินิจสาร หมายถึง การอ่านตีความที่มุ่งเน้นการพิจารณาองค์ประกอบ เจตนาของผู้เขียน และค้นหาสาระสำคัญของเรื่องนั้นๆ
2. ขั้นตอนการอ่านพินิจสาร
 - 2.1 ขั้นวิเคราะห์องค์ประกอบ คือ การแยกแยะองค์ประกอบของเรื่องทีอ่านว่ามีรูปแบบเนื้อหา อารมณ์ ความรู้สึก สำนวนภาษาและกลวิธีการนำเสนออย่างไร
 - 2.2 ขั้นพินิจสาร คือ การใคร่ครวญ วินิจจาย และตีความองค์ประกอบต่าง ๆ ว่ามีสาระสำคัญอย่างไร

3. การอ่านวิธี SQ3R เป็นการอ่านที่ช่วยพัฒนาศักยภาพของผู้อ่านให้มีความรอบคอบ สามารถวิเคราะห์ สรุปสาระสำคัญของสิ่งที่อ่านได้ มีลำดับขั้นตอนดังต่อไปนี้

ขั้นที่ 1 การอ่านสำรวจ (Survey = S) หมายถึง การอ่านสำรวจอย่างคร่าวๆ ตั้งแต่ ชื่อเรื่อง ผู้แต่ง และเนื้อเรื่องทั้งหมด โดยการอ่านกวาดสายตาอย่างรวดเร็ว

ขั้นที่ 2 การตั้งคำถาม (Question = Q) หมายถึง การตั้งคำถามที่เกี่ยวข้องกับใจความสำคัญของเรื่องที่อ่าน ว่าใคร อะไร ทำไม ที่ไหน เมื่อไร และอย่างไร

ขั้นที่ 3 การอ่านอย่างรอบคอบ (Read = R¹) หมายถึง อ่าน อ่านในขั้นตอนนี้ หมายถึง การอ่านเพื่อความเข้าใจและจับประเด็นสำคัญ

ขั้นที่ 4 การจดจำ (Recite = R²) หมายถึง การท่อง เมื่อได้ใจความสำคัญแล้วควรท่อง และจดจำประเด็นสำคัญ หรือทบทวนใจความสำคัญ และควรจดบันทึกย่อหรือสรุปเรื่องที่อ่านด้วย ภาษาของตนเอง

ขั้นที่ 5 การทบทวน (Review = R³) หมายถึง การทบทวนเรื่องราวทั้งหมดที่อ่าน มาทำ บันทึกย่อ โดยจดบันทึกตามลำดับความสำคัญของเรื่องตามลักษณะคำถามที่ตั้งไว้ เพื่อทำความเข้าใจกับเนื้อเรื่องสาระสำคัญ จุดประสงค์ และแนวคิดของเรื่องที่อ่านอีกครั้งหนึ่ง

4. แบบฝึกทักษะการพินิจสารด้วยการอ่านแบบ SQ3R เรื่อง เราหลงลืมอะไรบางอย่าง

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน

1. นักศึกษาและผู้สอนร่วมกันอภิปรายความเป็นมาของรางวัลวรรณกรรมสร้างสรรค์ยอดเยี่ยมแห่งอาเซียน (S.E.A. Write)

2. ผู้สอนอธิบายความหมายของการอ่านพินิจสารและขั้นตอนการอ่านแบบ SQ3R

ขั้นดำเนินการสอน

1. นักศึกษาต้องอ่านวรรณกรรมเรื่อง เราหลงลืมอะไรบางอย่าง แบบผ่านตาอย่างคร่าว ๆ

2. ผู้สอนแจกแบบฝึกทักษะการพินิจสารด้วยการอ่านแบบ SQ3R เรื่อง เราหลงลืมอะไรบางอย่าง

3. ให้นักศึกษที่ตั้งคำถามและหาคำตอบจาก เรื่อง เราหลงลืมอะไรบางอย่าง อย่างน้อย 5 คำถาม

4. ให้นักศึกษาอ่านเนื้อเรื่องอย่างละเอียดอีกครั้งเพื่อหาคำตอบ
5. เมื่อได้คำตอบแล้วให้นักศึกษาจดบันทึกเรื่องราวหลังลิ้มอะไรบางอย่างตามองค์ประกอบของการวิเคราะห์วรรณกรรมโดยให้เรียบเรียงด้วยภาษาของตนเอง
6. แบ่งกลุ่มนักศึกษาโดยการสุ่มออกเป็น 12 กลุ่ม เพื่อระดมความคิดของนักศึกษา เกี่ยวกับองค์ประกอบและเนื้อหาของวรรณกรรมเรื่องราวหลังลิ้มอะไรบางอย่าง
7. ให้นักศึกษาแต่ละกลุ่มนำเสนอเรื่องหน้าชั้นเรียนตามข้อมูลที่ได้จากการระดมความคิดและจดบันทึกไว้
8. นักศึกษาทำแบบฝึกทักษะการพินิจสารด้วยการอ่านแบบ SQ3R เรื่อง เราหลังลิ้มอะไรบางอย่าง
9. เฉลยคำตอบแบบฝึกหัด

ขั้นสรุป

อาจารย์ผู้สอนและนักศึกษาช่วยกันสรุปเรื่องที่อ่าน และทบทวนการตอบแบบฝึกหัดอีกครั้ง

สื่อการเรียนการสอน

1. โปรเจคเตอร์
2. วรรณกรรมเรื่องราวหลังลิ้มอะไรบางอย่าง
3. เอกสารประกอบการสอนเรื่องการอ่านแบบ SQ3R (PowerPoint)
4. กระดาษโปสเตอร์
5. สีชอล์ก
6. ปากกาเคมี
7. เทปโฟมกาวสองหน้า

การวัดและประเมินผลการเรียน

1. สังเกตความถูกต้องในการบอกสาระสำคัญของเรื่องที่อ่าน
2. สังเกตการมีส่วนร่วมในการวิพากษ์และการแสดงความคิดเห็นในชั้นเรียน
3. ตรวจแบบฝึกหัดทักษะการพินิจสารด้วยการอ่านแบบ SQ3R เรื่อง เราหลังลิ้มอะไรบางอย่าง

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2

การพัฒนาทักษะการพินิจสารด้วยวิธีการอ่านแบบ SQ3R

เรื่อง ลับแล, แก่งคอย

เวลา 3 ชั่วโมง

สาระสำคัญ

การพินิจสาร คือ การวิเคราะห์ และตีความเรื่องราวที่ผู้เขียนต้องการส่งมายังผู้อ่าน วิธีการอ่านแบบ SQ3R เป็นทักษะการอ่านที่จะช่วยพัฒนาผู้เรียน เพื่อประโยชน์ในการศึกษาค้นคว้า และพัฒนาทักษะการรับสารในชีวิตประจำวันอย่างมีประสิทธิภาพ

จุดประสงค์การเรียนรู้

นักศึกษามีความรู้ความเข้าใจ ตระหนักในความสำคัญของการอ่าน และสามารถใช่วิธีการอ่านแบบ SQ3R พัฒนาทักษะการพินิจสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. เมื่อจบบทเรียนนักศึกษามีความรู้ความเข้าใจเนื้อหาของวรรณกรรมเรื่อง ลับแล, แก่งคอย สามารถจับความ วิเคราะห์ และตีความพินิจสารได้ถูกต้อง
2. อ่านและตอบคำถามจากแบบฝึกทักษะการพินิจสารด้วยวิธีการอ่านแบบ SQ3R เรื่อง ลับแล, แก่งคอย ได้ถูกต้อง

เนื้อหา

1. การพินิจสาร หมายถึง การอ่านตีความที่มุ่งเน้นการพิจารณาองค์ประกอบ เจตนาของผู้เขียน และค้นหาสาระสำคัญของเรื่องนั้นๆ
2. ขั้นตอนการอ่านพินิจสาร
 - 2.1 ขั้นวิเคราะห์องค์ประกอบ คือ การแยกแยะองค์ประกอบของเรื่องที่อ่าน ว่ามีรูปแบบเนื้อหา อารมณ์ ความรู้สึก สำนวนภาษาและกลวิธีการนำเสนออย่างไร
 - 2.2 ขั้นพินิจสาร คือ การใคร่ครวญ วิวินิจฉัย และตีความองค์ประกอบต่าง ๆ ว่ามีสาระสำคัญอย่างไร

3. การอ่านวิธี SQ3R เป็นการอ่านที่ช่วยพัฒนาศักยภาพของผู้อ่านให้มีความรอบคอบ สามารถวิเคราะห์ สรุปสาระสำคัญของสิ่งที่อ่านได้ มีลำดับขั้นตอนดังต่อไปนี้

ขั้นที่ 1 การอ่านสำรวจ (Survey = S) หมายถึง การอ่านสำรวจอย่างคร่าว ๆ ตั้งแต่ ชื่อเรื่อง ผู้แต่ง และเนื้อเรื่องทั้งหมด โดยการอ่านกวาดสายตาอย่างรวดเร็ว

ขั้นที่ 2 การตั้งคำถาม (Question = Q) หมายถึง การตั้งคำถามที่เกี่ยวข้องกับใจความสำคัญของเรื่องที่อ่าน ว่าใคร อะไร ทำไม ที่ไหน เมื่อไร และอย่างไร

ขั้นที่ 3 การอ่านอย่างรอบคอบ (Read = R¹) หมายถึง อ่าน อ่านในขั้นตอนนี้ หมายถึง การอ่านเพื่อความเข้าใจและจับประเด็นสำคัญ

ขั้นที่ 4 การจดจำ (Recite = R²) หมายถึง การท่อง เมื่อได้ใจความสำคัญแล้วควรท่อง และจดจำประเด็นสำคัญ หรือทบทวนใจความสำคัญ และควรจดบันทึกย่อหรือสรุปเรื่องที่อ่านด้วย ภาษาของตนเอง

ขั้นที่ 5 การทบทวน (Review = R³) หมายถึง การทบทวนเรื่องราวทั้งหมดที่อ่าน มาทำ บันทึกย่อ โดยจดบันทึกตามลำดับความสำคัญของเรื่องตามลักษณะคำถามที่ตั้งไว้ เพื่อทำความเข้าใจกับเนื้อเรื่องสาระสำคัญ จุดประสงค์ และแนวคิดของเรื่องที่อ่านอีกครั้งหนึ่ง

4. แบบฝึกทักษะการพินิจสารด้วยการอ่านแบบ SQ3R เรื่อง ลับแล, แก่งคอย

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน

1. ผู้สอนอธิบายความหมายของการอ่านพินิจสารและขั้นตอนการอ่านแบบ SQ3R
2. ผู้สอนแนะนำนักเขียนและผลงานบางชิ้นของนักเขียนวรรณกรรมเรื่อง ลับแล, แก่งคอย

ขั้นดำเนินการสอน

1. นักศึกษาต้องอ่านวรรณกรรมเรื่อง ลับแล, แก่งคอย แบบผ่านตาอย่างคร่าวๆ
2. ผู้สอนแจกแบบฝึกทักษะการพินิจสารด้วยการอ่านแบบ SQ3R เรื่อง ลับแล, แก่งคอย
3. ให้นักศึกษาดังคำถามและหาคำตอบจาก เรื่อง ลับแล, แก่งคอย อย่างน้อย 5 คำถาม
4. ให้นักศึกษาอ่านเนื้อเรื่องอย่างละเอียดอีกครั้งเพื่อหาคำตอบ
5. เมื่อได้คำตอบแล้วให้นักศึกษาจดบันทึกเรื่องย่อ และแยกองค์ประกอบของวรรณกรรม โดยให้เรียบเรียงข้อมูลต่างๆ ด้วยภาษาของตนเอง
6. ให้นักศึกษานำบันทึกการวิเคราะห์องค์ประกอบของวรรณกรรมลงในกระดาษโปสเตอร์ และเตรียมนำเสนอรายบุคคลหน้าชั้นเรียน โดยกำหนดเวลาการนำเสนอคนละ 3 นาที

7. นักศึกษานำเสนอเรื่องที่อ่านตามข้อมูลที่บันทึกไว้
8. นักศึกษาทำแบบฝึกทักษะการพินิจสารด้วยการอ่านแบบ SQ3R เรื่อง ลับแล, แก่งคอย
9. เฉลยคำตอบแบบฝึกหัด

ขั้นสรุป

อาจารย์ผู้สอนและนักศึกษาช่วยกันสรุปเรื่องที่อ่าน และทบทวนการตอบแบบฝึกหัดอีกครั้ง

สื่อการเรียนการสอน

1. โปรเจคเตอร์
2. วรรณกรรมเรื่อง เราหลงลืมอะไรบางอย่าง
3. เอกสารประกอบการสอนเรื่อง การอ่านแบบ SQ3R (PowerPoint)
4. กระดาษโปสเตอร์
5. กระดาษปรีฟ
6. สีชอล์ก
7. ปากกาเคมี
8. เทปโฟมกาวสองหน้า

การวัดและประเมินผลการเรียน

1. สังเกตความถูกต้องในการบอสาระสำคัญของเรื่องที่อ่าน
2. สังเกตการมีส่วนร่วมในการวิพากษ์และการแสดงความคิดเห็นในชั้นเรียน
3. ตรวจแบบฝึกหัดทักษะการพินิจสารด้วยการอ่านแบบ SQ3R เรื่อง ลับแล, แก่งคอย

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 การพัฒนาทักษะการพินิจสารด้วยวิธีการอ่านแบบ SQ3R

เรื่อง ไม่มีหญิงสาวในบทกวี

เวลา 3 ชั่วโมง

สาระสำคัญ

การพินิจสาร คือ การวิเคราะห์ และตีความเรื่องราวที่ผู้เขียนต้องการส่งมายังผู้อ่าน วิธีการอ่านแบบ SQ3R เป็นทักษะการอ่านที่จะช่วยพัฒนาผู้เรียน เพื่อประโยชน์ในการศึกษาค้นคว้า และพัฒนาทักษะการรับสารในชีวิตประจำวันอย่างมีประสิทธิภาพ

จุดประสงค์การเรียนรู้

นักศึกษามีความรู้ความเข้าใจ ตระหนักในความสำคัญของการอ่าน และสามารถใช้วิธีการอ่านแบบ SQ3R พัฒนาทักษะการพินิจสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. เมื่อจบบทเรียนนักศึกษามีความรู้ความเข้าใจเนื้อหาของวรรณกรรมเรื่อง ไม่มีหญิงสาวในบทกวีสามารถจับความ วิเคราะห์ และตีความพินิจสารได้ถูกต้อง
2. อ่านและตอบคำถามจากแบบฝึกทักษะการพินิจสารด้วยวิธีการอ่านแบบ SQ3R เรื่อง ไม่มีหญิงสาวในบทกวี ได้ถูกต้อง

เนื้อหา

1. การพินิจสาร หมายถึง การอ่านตีความที่มุ่งเน้นการพิจารณาองค์ประกอบ เจตนาของผู้เขียน และค้นหาสาระสำคัญของเรื่องนั้น ๆ
2. ขั้นตอนการอ่านพินิจสาร
 - 2.1 ขั้นวิเคราะห์องค์ประกอบ คือ การแยกแยะองค์ประกอบของเรื่องทีอ่าน ว่ามีรูปแบบเนื้อหา อารมณ์ ความรู้สึก สำนวนภาษาและกลวิธีการนำเสนออย่างไร
 - 2.2 ขั้นพินิจสาร คือ การใคร่ครวญ วินิจฉัย และตีความองค์ประกอบต่าง ๆ ว่ามีสาระสำคัญอย่างไร

3. การอ่านวิธี SQ3R เป็นการอ่านที่ช่วยพัฒนาศักยภาพของผู้อ่านให้มีความรอบคอบ สามารถวิเคราะห์ สรุปสาระสำคัญของสิ่งที่อ่านได้ มีลำดับขั้นตอนดังต่อไปนี้

ขั้นที่ 1 การอ่านสำรวจ (Survey = S) หมายถึง การอ่านสำรวจอย่างคร่าวๆ ตั้งแต่ ชื่อเรื่อง ผู้แต่ง และเนื้อเรื่องทั้งหมด โดยการอ่านกวาดสายตาอย่างรวดเร็ว

ขั้นที่ 2 การตั้งคำถาม (Question = Q) หมายถึง การตั้งคำถามที่เกี่ยวข้องกับใจความสำคัญของเรื่องที่อ่าน ว่าใคร อะไร ทำไม ที่ไหน เมื่อไร และอย่างไร

ขั้นที่ 3 การอ่านอย่างรอบคอบ (Read = R¹) หมายถึง อ่าน อ่านในขั้นตอนนี้ หมายถึง การอ่านเพื่อความเข้าใจและจับประเด็นสำคัญ

ขั้นที่ 4 การจดจำ (Recite = R²) หมายถึง การท่อง เมื่อได้ใจความสำคัญแล้วควรท่อง และจดจำประเด็นสำคัญ หรือทบทวนใจความสำคัญ และควรจดบันทึกย่อหรือสรุปเรื่องที่อ่านด้วย ภาษาของตนเอง

ขั้นที่ 5 การทบทวน (Review = R³) หมายถึง การทบทวนเรื่องราวทั้งหมดที่อ่าน มาทำ บันทึกย่อ โดยจดบันทึกตามลำดับความสำคัญของเรื่องตามลักษณะคำถามที่ตั้งไว้ เพื่อทำความเข้าใจกับเนื้อเรื่องสาระสำคัญ จุดประสงค์ และแนวคิดของเรื่องที่อ่านอีกครั้งหนึ่ง

4. แบบฝึกทักษะการพินิจสารด้วยการอ่านแบบ SQ3R เรื่อง ไม่มีหญิงสาวในบทกวี

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน

1. ผู้สอนอธิบายความหมายของการอ่านพินิจสารและขั้นตอนการอ่านแบบ SQ3R
2. ผู้สอนกล่าวถึงพัฒนาการด้านรูปแบบและเนื้อหาของกวีนิพนธ์ที่ได้รับรางวัลวรรณกรรมสร้างสรรค์ยอดเยี่ยมแห่งอาเซียน

ขั้นดำเนินการสอน

1. นักศึกษาต้องอ่านวรรณกรรมเรื่องไม่มีหญิงสาวในบทกวี แบบผ่านตาอย่างคร่าวๆ
2. ผู้สอนแจกแบบฝึกทักษะการพินิจสารด้วยการอ่านแบบ SQ3R เรื่อง ไม่มีหญิงสาวในบทกวี
3. ให้นักศึกษาดำเนินคำถามและหาคำตอบจาก เรื่อง ไม่มีหญิงสาวในบทกวี อย่างน้อย 5 คำถาม
4. ให้นักศึกษาอ่านเนื้อเรื่องอย่างละเอียดอีกครั้งเพื่อหาคำตอบ
5. ให้นักศึกษابันทึกแนวคิดของกวีนิพนธ์แต่ละเรื่องตามความเข้าใจของตนเอง

6. อาจารย์ผู้สอนติดกระดาษโปสเตอร์ จำนวน 36 แผ่น จากนั้นให้นักศึกษาเขียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวคิดของกวีนิพนธ์แต่ละบท
7. นักศึกษาร่วมกันวิพากษ์แนวคิดของกวีนิพนธ์แต่ละบทเพื่อหาข้อสรุป โดยให้อาจารย์เป็นผู้ดูแลการวิพากษ์และการแสดงความคิดเห็นของนักศึกษา
8. อาจารย์ผู้สอนติดกระดาษโปสเตอร์เพื่อให้นักศึกษาระดมความคิดเห็นเกี่ยวกับ รูปแบบกลวิธีการประพันธ์ และน้ำเสียงหรืออารมณ์ความรู้สึกที่ปรากฏในคำประพันธ์ของนักเขียน
9. นักศึกษาทำแบบฝึกทักษะการพินิจสารด้วยการอ่านแบบ SQ3R เรื่องไม่มีหญิงสาวในบทกวี
10. เฉลยคำตอบแบบฝึกหัด

ขั้นสรุป

อาจารย์ผู้สอนและนักศึกษาช่วยกันสรุปเรื่องที่อ่าน และทบทวนการตอบแบบฝึกหัดอีกครั้ง

สื่อการเรียนการสอน

1. โปรเจกเตอร์
2. วรรณกรรมเรื่อง เราหลงลืมอะไรบางอย่าง
3. เอกสารประกอบการสอนเรื่อง การอ่านแบบ SQ3R (PowerPoint)
4. กระดาษโปสเตอร์
5. สีชอล์ก
6. ปากกาเคมี
7. เทปโฟมกาวสองหน้า

การวัดและประเมินผลการเรียน

1. สังเกตความถูกต้องในการบอกสาระสำคัญของเรื่องที่อ่าน
2. สังเกตการมีส่วนร่วมในการวิพากษ์และการแสดงความคิดเห็นในชั้นเรียน
3. ตรวจแบบฝึกหัดทักษะการพินิจสารด้วยการอ่านแบบ SQ3R เรื่อง ไม่มีหญิงสาวในบทกวี

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4

การพัฒนาทักษะการพินิจสารด้วยวิธีการอ่านแบบ SQ3R

เรื่อง แดดเซ้าร้อนเกินกว่าจะนั่งจิบกาแฟ

เวลา 3 ชั่วโมง

สาระสำคัญ

การพินิจสาร คือ การวิเคราะห์ และตีความเรื่องราวที่ผู้เขียนต้องการส่งมายังผู้อ่าน วิธีการอ่านแบบ SQ3R เป็นทักษะการอ่านที่จะช่วยพัฒนาผู้เรียน เพื่อประโยชน์ในการศึกษาค้นคว้า และพัฒนาทักษะการรับสารในชีวิตประจำวันอย่างมีประสิทธิภาพ

จุดประสงค์การเรียนรู้

นักศึกษามีความรู้ความเข้าใจ ตระหนักในความสำคัญของการอ่าน และสามารถใช่วิธีการอ่านแบบ SQ3R พัฒนาทักษะการพินิจสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. เมื่อจบบทเรียนนักศึกษามีความรู้ความเข้าใจเนื้อหาของเรื่องสั้นชุด แดดเซ้าร้อนเกินกว่าที่จะนั่งจิบกาแฟ สามารถจับความ วิเคราะห์ และตีความพินิจสารได้ถูกต้อง
2. อ่านและตอบคำถามจากแบบฝึกทักษะการพินิจสารด้วยวิธีการอ่านแบบ SQ3R เรื่อง แดดเซ้าร้อนเกินกว่าที่จะนั่งจิบกาแฟ ได้ถูกต้อง

เนื้อหา

1. การพินิจสาร หมายถึง การอ่านตีความที่มุ่งเน้นการพิจารณาองค์ประกอบ เจตนาของผู้เขียน และค้นหาสาระสำคัญของเรื่องนั้น ๆ
2. ขั้นตอนการอ่านพินิจสาร
 - 2.1 ขั้นวิเคราะห์องค์ประกอบ คือ การแยกแยะองค์ประกอบของเรื่องที่อ่าน ว่ามีรูปแบบเนื้อหา อารมณ์ ความรู้สึก สำนวนภาษาและกลวิธีการนำเสนออย่างไร
 - 2.2 ขั้นพินิจสาร คือ การใคร่ครวญ วินิจฉัย และตีความองค์ประกอบต่าง ๆ ว่ามีสาระสำคัญอย่างไร

3. การอ่านวิธี SQ3R เป็นการอ่านที่ช่วยพัฒนาศักยภาพของผู้อ่านให้มีความรอบคอบ สามารถวิเคราะห์ สรุปสาระสำคัญของสิ่งที่อ่านได้ มีลำดับขั้นตอนดังต่อไปนี้

ขั้นที่ 1 การอ่านสำรวจ (Survey = S) หมายถึง การอ่านสำรวจอย่างคร่าว ๆ ตั้งแต่ ชื่อเรื่อง ผู้แต่ง และเนื้อเรื่องทั้งหมด โดยการอ่านกวาดสายตาอย่างรวดเร็ว

ขั้นที่ 2 การตั้งคำถาม (Question = Q) หมายถึง การตั้งคำถามที่เกี่ยวข้องกับใจความสำคัญของเรื่องที่อ่าน ว่าใคร อะไร ทำไม ที่ไหน เมื่อไร และอย่างไร

ขั้นที่ 3 การอ่านอย่างรอบคอบ (Read = R¹) หมายถึง อ่าน อ่านในขั้นตอนนี้ หมายถึง การอ่านเพื่อความเข้าใจและจับประเด็นสำคัญ

ขั้นที่ 4 การจดจำ (Recite = R²) หมายถึง การท่อง เมื่อได้ใจความสำคัญแล้วควรท่อง และจดจำประเด็นสำคัญ หรือทบทวนใจความสำคัญ และควรจดบันทึกย่อหรือสรุปเรื่องที่อ่านด้วย ภาษาของตนเอง

ขั้นที่ 5 การทบทวน (Review = R³) หมายถึง การทบทวนเรื่องราวทั้งหมดที่อ่าน มาทำ บันทึกย่อ โดยจดบันทึกตามลำดับความสำคัญของเรื่องตามลักษณะคำถามที่ตั้งไว้ เพื่อทำความเข้าใจกับเนื้อเรื่องสาระสำคัญ จุดประสงค์ และแนวคิดของเรื่องที่อ่านอีกครั้งหนึ่ง

4. แบบฝึกทักษะการพินิจสารด้วยการอ่านแบบ SQ3R เรื่อง แดงเขาร้อนเกินกว่าที่จะนั่ง จิบกาแฟ

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน

1. ผู้สอนอธิบายความหมายของการอ่านพินิจสารและขั้นตอนการอ่านแบบ SQ3R
2. ผู้สอนและนักเรียนร่วมกันวิพากษ์เรื่องพัฒนาการของเรื่องสั้นรางวัลวรรณกรรมสร้างสรรค์ยอดเยี่ยมแห่งอาเซียน (S.E.A. Write)

ขั้นดำเนินการสอน

1. นักเรียนต้องอ่านวรรณกรรมเรื่อง แดงเขาร้อนเกินกว่าที่จะนั่งจิบกาแฟแบบผ่านตาอย่างคร่าว ๆ
2. ผู้สอนแจกแบบฝึกทักษะการพินิจสารด้วยการอ่านแบบ SQ3R เรื่อง แดงเขาร้อนเกินกว่าที่จะนั่งจิบกาแฟ
3. ให้นักศึกษาดังคำถามและหาคำตอบจาก เรื่อง แดงเขาร้อนเกินกว่าที่จะนั่งจิบกาแฟ อย่างน้อย 5 คำถาม

4. ให้นักศึกษาอ่านเนื้อเรื่องอย่างละเอียดอีกครั้งเพื่อหาคำตอบ
5. เมื่อได้คำตอบแล้วให้นักศึกษาจดบันทึกเรื่องแดงเข้าร้อนเกินกว่าจะนั่งจิบกาแฟตามองค์ประกอบของการวิเคราะห์วรรณกรรมโดยให้เรียบเรียงด้วยภาษาของตนเอง
6. แบ่งกลุ่มนักศึกษาโดยการสุ่มออกเป็น 12 กลุ่ม เพื่อระดมความคิดของนักศึกษา เกี่ยวกับองค์ประกอบและเนื้อหาของวรรณกรรมเรื่องแดงเข้าร้อนเกินกว่าจะนั่งจิบกาแฟ
7. ให้นักศึกษาแต่ละกลุ่มนำเสนอเรื่องหน้าชั้นเรียนตามข้อมูลที่ได้จากการระดมความคิดและจดบันทึกไว้
8. นักศึกษาทำแบบฝึกทักษะการพินิจสารด้วยการอ่านแบบ SQ3R เรื่อง แดงเข้าร้อนเกินกว่าจะนั่งจิบกาแฟ
9. เฉลยคำตอบแบบฝึกหัด

ขั้นสรุป

อาจารย์ผู้สอนและนักศึกษาช่วยกันสรุปเรื่องที่อ่าน และทบทวนการตอบแบบฝึกหัดอีกครั้ง

สื่อการเรียนการสอน

1. โปรเจกเตอร์
2. วรรณกรรมเรื่อง แดงเข้าร้อนเกินกว่าจะนั่งจิบกาแฟ
3. เอกสาร ประกอบการสอนเรื่อง การอ่านแบบ SQ3R (PowerPoint)
4. กระดาษโปสเตอร์
5. สีชอล์ก
6. ปากกาเคมี
7. เทปโฟมกาวสองหน้า

การวัดและประเมินผลการเรียน

1. สังเกตความถูกต้องในการบอกสาระสำคัญของเรื่องที่อ่าน
2. สังเกตการมีส่วนร่วมในการวิพากษ์และการแสดงความคิดเห็นในชั้นเรียน
3. ตรวจสอบแบบฝึกหัดทักษะการพินิจสารด้วยการอ่านแบบ SQ3R เรื่อง แดงเข้าร้อนเกินกว่าจะนั่งจิบกาแฟ

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5

การพัฒนาทักษะการพินิจสารด้วยวิธีการอ่านแบบ SQ3R

เรื่อง คนแคระ

เวลา 3 ชั่วโมง

สาระสำคัญ

การพินิจสาร คือ การวิเคราะห์ และตีความเรื่องราวที่ผู้เขียนต้องการส่งมายังผู้อ่าน วิธีการอ่านแบบ SQ3R เป็นทักษะการอ่านที่จะช่วยพัฒนาผู้เรียน เพื่อประโยชน์ในการศึกษาค้นคว้า และพัฒนาทักษะการรับสารในชีวิตประจำวันอย่างมีประสิทธิภาพ

จุดประสงค์การเรียนรู้

นักศึกษามีความรู้ความเข้าใจ ตระหนักในความสำคัญของการอ่าน และสามารถใช้วิธีการอ่านแบบ SQ3R พัฒนาทักษะการพินิจสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. เมื่อจบบทเรียนนักศึกษามีความรู้ความเข้าใจเนื้อหาของวรรณกรรมเรื่อง คนแคระ สามารถ จับความ วิเคราะห์ และตีความพินิจสารได้ถูกต้อง
2. อ่านและตอบคำถามจากแบบฝึกทักษะการพินิจสารด้วยวิธีการอ่านแบบ SQ3R เรื่อง คนแคระ ได้ถูกต้อง

เนื้อหา

1. การพินิจสาร หมายถึง การอ่านตีความที่มุ่งเน้นการพิจารณาองค์ประกอบ เจตนาของผู้เขียน และค้นหาสาระสำคัญของเรื่องนั้นๆ
2. ขั้นตอนการอ่านพินิจสาร
 - 2.1 ขั้นวิเคราะห์องค์ประกอบ คือ การแยกแยะองค์ประกอบของเรื่องที่อ่าน ว่ามีรูปแบบเนื้อหา อารมณ์ ความรู้สึก สำนวนภาษาและกลวิธีการนำเสนออย่างไร
 - 2.2 ขั้นพินิจสาร คือ การใคร่ครวญ วินิจฉัย และตีความองค์ประกอบต่างๆ ว่ามีสาระสำคัญอย่างไร

3. การอ่านวิธี SQ3R เป็นการอ่านที่ช่วยพัฒนาศักยภาพของผู้อ่านให้มีความรอบคอบ สามารถวิเคราะห์ สรุปสาระสำคัญของสิ่งที่อ่านได้ มีลำดับขั้นตอนดังต่อไปนี้

ขั้นที่ 1 การอ่านสำรวจ (Survey = S) หมายถึง การอ่านสำรวจอย่างคร่าว ๆ ตั้งแต่ ชื่อเรื่อง ผู้แต่ง และเนื้อเรื่องทั้งหมด โดยการอ่านกวาดสายตาอย่างรวดเร็ว

ขั้นที่ 2 การตั้งคำถาม (Question = Q) หมายถึง การตั้งคำถามที่เกี่ยวข้องกับใจความสำคัญของเรื่องที่อ่าน ว่าใคร อะไร ทำไม ที่ไหน เมื่อไร และอย่างไร

ขั้นที่ 3 การอ่านอย่างรอบคอบ (Read = R¹) หมายถึง อ่าน อ่านในขั้นตอนนี้ หมายถึง การอ่านเพื่อความเข้าใจและจับประเด็นสำคัญ

ขั้นที่ 4 การจดจำ (Recite = R²) หมายถึง การท่อง เมื่อได้ใจความสำคัญแล้วควรท่อง และจดจำประเด็นสำคัญ หรือทบทวนใจความสำคัญ และควรจดบันทึกย่อหรือสรุปเรื่องที่อ่านด้วย ภาษาของตนเอง

ขั้นที่ 5 การทบทวน (Review = R³) หมายถึง การทบทวนเรื่องราวทั้งหมดที่อ่าน มาทำ บันทึกย่อ โดยจดบันทึกตามลำดับความสำคัญของเรื่องตามลักษณะคำถามที่ตั้งไว้ เพื่อทำความเข้าใจกับเนื้อเรื่องสาระสำคัญ จุดประสงค์ และแนวคิดของเรื่องที่อ่านอีกครั้งหนึ่ง

4. แบบฝึกทักษะการพินิจสารด้วยการอ่านแบบ SQ3R เรื่อง คนแคระ

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน

1. ผู้สอนอธิบายความหมายของการอ่านพินิจสารและขั้นตอนการอ่านแบบ SQ3R
2. ผู้สอนและนักเรียนร่วมกันวิพากษ์พัฒนาการของวรรณกรรมประเภทนวนิยายที่ได้รับรางวัลรางวัลวรรณกรรมสร้างสรรค์ยอดเยี่ยมแห่งอาเซียน (S.E.A. Write)

ขั้นดำเนินการสอน

1. นักเรียนต้องอ่านวรรณกรรมเรื่อง คนแคระ แบบผ่านตาอย่างคร่าวๆ
2. ผู้สอนแจกแบบฝึกทักษะการพินิจสารด้วยการอ่านแบบ SQ3R เรื่อง คนแคระ
3. ให้นักศึกษาดำเนินคำถามจากวรรณกรรม เรื่อง คนแคระ อย่างน้อย 5 คำถาม
4. ให้นักศึกษาอ่านเนื้อเรื่องอย่างละเอียดอีกครั้งเพื่อหาคำตอบ
5. เมื่อได้คำตอบแล้วให้นักศึกษาจดบันทึกเรื่องย่อ และแยกองค์ประกอบของวรรณกรรม โดยให้เรียบเรียงข้อมูลต่างๆ ด้วยภาษาของตนเอง

6. ให้นักศึกษำบันทึกการวิเคราะห์ห้องค์ประกอบของวรรณกรรมลงในกระดาษโปสเตอร์ และเตรียมนำเสนอรายบุคคลหน้าชั้นเรียน โดยกำหนดเวลาการนำเสนอคนละ 3 นาที
7. นักศึกษำนำเสนอเรื่องที่อ่านตามข้อมูลที่บันทึกไว้
8. นักศึกษาทำแบบฝึกทักษะการพินิจสารด้วยการอ่านแบบ SQ3R เรื่อง คนแคะ
9. เฉลยคำตอบแบบฝึกหัด

ขั้นสรุป

อาจารย์ผู้สอนและนักศึกษำช่วยกันสรุปเรื่องที่อ่าน และทบทวนการตอบแบบฝึกหัดอีกครั้ง

สื่อการเรียนการสอน

1. โปรเจคเตอร์
2. วรรณกรรมเรื่อง คนแคะ
3. เอกสารประกอบการสอนเรื่อง การอ่านแบบ SQ3R (PowerPoint)
4. กระดาษโปสเตอร์
5. กระดาษปฐพี
6. สีชอล์ก
7. ปากกาเคมี
8. เทปโฟมกาวสองหน้า

การวัดและประเมินผลการเรียน

1. สังเกตความถูกต้องในการบอกสาระสำคัญของเรื่องที่อ่าน
2. สังเกตการมีส่วนร่วมในการวิพากษ์และการแสดงความคิดเห็นในชั้นเรียน
3. ตรวจแบบฝึกหัดทักษะการพินิจสารด้วยการอ่านแบบ SQ3R เรื่อง คนแคะ

แบบฝึกทักษะการพินิจสารด้วยวิธีการอ่านแบบ SQ3R
เรื่อง เราหลงลืมอะไรบางอย่าง

20

1. วรรณกรรมเรื่อง “เราหลงลืมอะไรบางอย่าง” เป็นวรรณกรรมรูปแบบใด

.....

.....

2. จงบอกใจความสำคัญของเรื่องต่อไปนี้

2.1 นักปฐวิติ

.....

.....

2.2 เรื่องเล่าจากหนองเตย

.....

.....

2.3 หาแว่นให้หน่อย

.....

.....

2.4 เพลงชาติไทย

.....

.....

2.5 ในวันที่วัวชนยังชนอยู่

.....

.....

2.6 บาดทะยัก

.....

.....

2.7 ราตรีมีชีวิต

.....

.....

2.8 วาเวแสงแห่งศรัทธา

.....

.....

2.9 แก้วสองใบ

.....

.....

2.10 วิทยานิพนธ์ดีเด่น

.....

.....

2.11 ฟ้าเดียวกัน

.....

.....

2.12 วันหนึ่งของชีวิต

.....

.....

3. แนวคิดโดยภาพรวมของวรรณกรรมเรื่อง “เราหลงลืมอะไรบางอย่าง” คือ

.....

.....

4. ผู้แต่งวรรณกรรมเรื่อง “เราหลงลืมอะไรบางอย่าง” สะท้อนภาพสังคมแบบใดในปัจจุบัน

.....

.....

5. จากชื่อเรื่อง “เราหลงลืมอะไรบางอย่าง” ผู้แต่งต้องการเสนอให้เห็นว่าปัจจุบันสังคมไทยมีลักษณะเช่นใด

.....

.....

6. จงพิจารณาว่าเรื่องสั้นต่อไปนี้สะท้อนภาพสังคมไทยในแง่ใด

6.1 นักปฎิวัติ

.....

.....

6.2 เรื่องเล่าจากหนองเตย

.....

.....

6.3 หาแว่นให้หน่อย

.....

.....

6.4 เพลงชาติไทย

.....

.....

6.5 ในวันที่วัวชนยังชนอยู่

.....

.....

6.6 บาดทะยัก

.....

.....

6.7 ราตรีมีชีวิต

.....

.....

6.8 วาแสงแห่งศรัทธา

.....

.....

6.9 แก้วสองใบ

.....

.....

6.10 วิทยานิพนธ์ดีเด่น

6.11 ฟาเดียวกัน

6.12 วันหนึ่งของชีวิต

แบบฝึกทักษะการพินิจสารด้วยวิธีการอ่านแบบ SQ3R
เรื่อง ลับแล, แก่งคอย

20

1. ใจความสำคัญของวรรณกรรมเรื่อง ลับแล, แก่งคอย คือ

.....

.....

.....

2. วรรณกรรมเรื่องลับแล, แก่งคอย ใช้กลวิธีการเล่าเรื่องแบบใด

.....

.....

.....

3. วรรณกรรมเรื่องลับแล, แก่งคอย ใช้กลวิธีการดำเนินเรื่องแบบใด

.....

.....

.....

4. ตัวละคร “ทิพย์” สะท้อนให้เห็นลักษณะของคนไทยอย่างไร

.....

.....

.....

5. ชื่อตัวละคร “แก่งคอย” มีที่มาจากอะไร

.....

.....

.....

6. ชื่อตัวละคร “ลับแล” มีที่มาจากอะไร

.....

.....

.....

7. “ครูลออคือไม้บรรทัดของชุมชนเล็กๆ ในตรอกซอย” คำที่ขีดเส้นใต้มีความหมายอย่างไร

.....

.....

.....

8. วรรณกรรมเรื่องลับแล, แก่งคอย สะท้อนให้เห็นความสัมพันธ์ระหว่างพุทธศาสนากับสังคมไทยอย่างไร

.....

.....

.....

9. “ความสุขอย่างใหม่” ที่หลวงพ่อกล่าวกับลับแล หมายถึง

.....

.....

.....

10. ผู้เขียนวรรณกรรมเรื่องลับแล, แก่งคอย ต้องการนำเสนอแนวคิดใด

.....

.....

.....

แบบฝึกทักษะการพินิจสารด้วยวิธีการอ่านแบบ SQ3R

เรื่อง แดงเขาร้อนเกินกว่าจะนั่งจิบกาแฟ

1. แนวคิดหลักของเรื่องสั้น “สิ่งชำรุดของพระเจ้า” คือ

.....

.....

.....

2. แนวคิดหลักของเรื่องสั้น เรื่อง “ด้วยดวงตามีคบอดนั้น, ฉันเห็น” คือ

.....

.....

.....

3. แนวคิดหลักของเรื่องสั้น เรื่อง “หนุมานเหยียบเมือง” คือ

.....

.....

.....

4. เรื่องสั้น “แดงเขาร้อนเกินกว่าจะนั่งจิบกาแฟ” สะท้อนภาพปัญหาใดของประเทศไทย

.....

.....

.....

5. เรื่องสั้น “หวังว่ากิมซังจะไม่พลาดอีก” กล่าวถึงเหตุการณ์ใดที่เกิดขึ้นในประเทศไทย

.....

.....

.....

6. เรื่องสั้น “หวังว่ากิมซังจะไม่พลาดอีก” กล่าวถึงชนกลุ่มใดในประเทศไทย

.....

.....

.....

7. เรื่องสั้น “คล้ายๆ ว่าเริ่มจากฝน” สะท้อนให้เห็นปัญหาใดในปัจจุบัน

.....

.....

.....

8. เรื่องสั้น “อย่างน้อยก็สัก 5 นาที” กล่าวถึงความสำคัญของเรื่องใดในการดำเนินชีวิต

.....

.....

.....

9. จากเรื่องสั้น “แม่ทัพตายแล้ว” ผู้เขียนใช้น้ำเสียงใดในการนำเสนอเรื่องราว

.....

.....

.....

10. วรรณกรรมเรื่อง “แดดเข้าร้อนเกินกว่าจะนั่งจิบกาแฟ” มีความโดดเด่นด้านการนำเสนอเรื่องราวอย่างไร

.....

.....

.....

แบบฝึกทักษะการพินิจสารด้วยวิธีการอ่านแบบ SQ3R

เรื่อง ไม่มีหญิงสาวในบทกวี

20

1. กวีนิพนธ์ชุด ไม่มีหญิงสาวในบทกวี ใช้คำประพันธ์รูปแบบใด

.....

.....

.....

2. ใจความสำคัญของกวีนิพนธ์ เรื่อง ปีก คือ

.....

.....

.....

3. บทกวีเรื่อง สุนัขเด็กเล่นของหนูจะมีกับระเบิดไหมหนอ นำเสนอปัญหาใดชัดเจนที่สุด

.....

.....

.....

4. ฉันไปตลาดค้าอสรภาพ

เพื่อซื้อสันติภาพ

มาฝากเธอ

ที่รัก

~

แต่ฉันไม่เคยมีขาย

ใจความสำคัญของข้อความข้างต้นคือ

.....

.....

.....

5. น้ำเสียงที่สะท้อนจากบทประพันธ์ข้อ 4 คือ

.....

.....

.....

6. ใจความสำคัญจากบทกวีเรื่อง สระไอไม้มลายเสีย คือ

.....

.....

.....

7. ใจความสำคัญของบทกวี กุหลาบควรจะอยู่ ณ ที่ใด คือ

.....

.....

.....

8. บทกวีเรื่อง ผู้ถูกหลงลืม มีความโดดเด่นด้านการสรรคำประเภทใด

.....

.....

.....

9. “เราต้องอดทนให้ผู้รุกรานยึดครองมาตุภูมิของเราด้วยหรือ” คำที่ขีดเส้นใต้หมายถึง

.....

.....

.....

10. กวีนิพนธ์ชุด ไม่มีหญิงสาวในบทกวี ผู้แต่งนำเสนอประสบการณ์และทัศนะในเรื่องต่างๆ ด้วยน้ำเสียงเช่นใด

.....

.....

.....

แบบฝึกทักษะการพินิจสารด้วยวิธีการอ่านแบบ SQ3R

เรื่อง คนแคระ

20

1. แนวคิดของวรรณกรรม เรื่อง คนแคระ คือ

.....

.....

.....

2. ความขัดแย้งที่ปรากฏในวรรณกรรมเรื่อง คนแคระ คือ

.....

.....

.....

3. วรรณกรรมเรื่อง คนแคระ ใช้กลวิธีการเล่าเรื่องแบบใด

.....

.....

.....

4. วรรณกรรมเรื่อง คนแคระ ใช้กลวิธีการดำเนินเรื่องแบบใด

.....

.....

.....

5. ตัวละคร “เกริก” สะท้อนให้เห็นพฤติกรรมใดของมนุษย์ในสังคมปัจจุบัน

.....

.....

.....

6. ตัวละคร “นุช” สะท้อนให้เห็นพฤติกรรมใดของมนุษย์ในสังคมปัจจุบัน

.....

.....

.....

7. “วิญญานศิลป์ในตัวคล้ายกำลังมะงุมมะงาหราหาเส้นทางอยู่ในความมืด” คำที่ขีดเส้นใต้มีความหมายว่าอะไร

.....

.....

.....

8. จากวรรณกรรมเรื่องคนแคระ เพราะเหตุใด “เกริก” จึงเรียกตนเองว่าเป็น “คนนอก”

.....

.....

.....

9. วรรณกรรม เรื่อง คนแคระ สะท้อนภาพสังคมในปัจจุบันอย่างไร

.....

.....

.....

10. วรรณกรรมเรื่องคนแคระ สะท้อนให้เห็นลักษณะของมนุษย์อย่างไร

.....

.....

.....

ภาคผนวก ง

แบบตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง

แบบตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง

1. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทักษะการพินิจสารด้วยวิธีการอ่านแบบ SQ3R
2. แผนการจัดการเรียนรู้การพัฒนาทักษะการพินิจสารด้วยวิธีการอ่านแบบ SQ3R
3. แบบฝึกทักษะการพินิจสารด้วยวิธีการอ่านแบบ SQ3R

- ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญด้านคุณภาพของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทักษะการพินิจสารด้วยวิธีการอ่านแบบ SQ3R
- รายละเอียดการหาความยากและค่าอำนาจจำแนกรายข้อของแบบทดสอบที่จะนำไปใช้สร้างแบบฝึกทักษะการพินิจสารด้วยวิธีการอ่านแบบ SQ3R
- ผลการวิเคราะห์ความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทักษะการพินิจสารด้วยวิธีการอ่านแบบ SQ3R
- ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญด้านคุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้การพัฒนาทักษะการพินิจสารด้วยวิธีการอ่านแบบ SQ3R
- ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญด้านคุณภาพของแบบฝึกทักษะการพินิจสารด้วยวิธีการอ่านแบบ SQ3R
- การหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการพินิจสารด้วยวิธีการอ่านแบบ SQ3R
- ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างด้านการพัฒนาทักษะการพินิจสารด้วยวิธีการอ่านแบบ SQ3R ระหว่างคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้ t-test แบบ Dependent

1. ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญด้านคุณภาพของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทักษะการพินิจ
สารด้วยวิธีการอ่านแบบ SQ3R

ตารางที่ 3 ตารางแสดงการคำนวณหาค่าความสอดคล้องระหว่างข้อสอบและเนื้อหา ของ
แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทักษะการพินิจสารด้วยวิธีการอ่านแบบ SQ3R

มีความเห็นว่า	สอดคล้อง	กำหนดเป็น	+1
มีความเห็นว่า	ไม่แน่ใจ	กำหนดเป็น	0
มีความเห็นว่า	ไม่สอดคล้อง	กำหนดเป็น	- 1

ข้อที่	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					ΣR	IOC ($\Sigma R / N$)
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5		
1	+1	+1	+1	+1	+1	5	1
2	+1	+1	+1	+1	+1	5	1
3	+1	+1	+1	+1	+1	5	1
4	0	+1	+1	+1	+1	4	0.8
5	+1	+1	+1	+1	+1	5	1
6	+1	+1	+1	+1	+1	5	1
7	+1	+1	+1	+1	+1	5	1
8	+1	+1	+1	+1	+1	5	1
9	+1	0	+1	+1	+1	4	0.5
10	+1	+1	+1	+1	+1	5	1
11	+1	+1	+1	+1	+1	5	1
12	+1	+1	+1	+1	+1	5	1
13	+1	+1	+1	+1	0	4	0.8
14	+1	+1	+1	+1	+1	5	1
15	+1	+1	+1	+1	+1	5	1
16	+1	+1	+1	+1	+1	5	1
17	+1	+1	+1	+1	0	4	0.8

ข้อที่	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					ΣR	IOC ($\Sigma R / N$)
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5		
18	+1	+1	+1	+1	+1	5	1
19	+1	0	+1	+1	+1	4	0.8
20	+1	+1	+1	+1	1	5	1
21	0	+1	+1	+1	+1	4	0.8
22	+1	+1	+1	+1	+1	5	1
23	+1	+1	+1	+1	+1	5	1
24	+1	+1	0	0	+1	3	0.6
25	+1	+1	+1	+1	+1	5	1
26	+1	+1	+1	+1	0	4	0.8
27	+1	+1	+1	+1	+1	5	1
28	+1	+1	+1	+1	+1	5	1
29	+1	0	0	+1	+1	3	0.6
30	0	+1	+1	+1	+1	4	0.8
31	+1	+1	+1	+1	+1	5	1
32	+1	+1	+1	+1	+1	5	1
33	+1	+1	+1	+1	+1	5	1
34	+1	0	0	+1	+1	3	0.6
35	+1	+1	+1	+1	+1	5	1
36	+1	+1	+1	+1	+1	5	1
37	+1	+1	0	+1	+1	4	0.8
38	+1	+1	+1	+1	+1	5	1
39	0	+1	+1	+1	+1	4	0.8
40	0	+1	+1	+1	+1	4	0.8

2. รายละเอียดการหาความยากและค่าอำนาจจำแนกรายข้อของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์
ทักษะการพินิจสารด้วยวิธีการอ่านแบบ SQ3R โดยใช้เทคนิค 25%

การหาค่าความยากใช้สูตร

$$P = \frac{H + L}{N}$$

เมื่อ	p	แทน	ค่าความยากของข้อสอบ
	H	แทน	จำนวนคนกลุ่มสูงที่ตอบถูกในข้อสอบข้อนั้น
	L	แทน	จำนวนคนกลุ่มต่ำที่ตอบถูกในข้อสอบข้อนั้น
	N	แทน	จำนวนคนทั้งหมดในกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำ

การหาค่าอำนาจจำแนกใช้สูตร

$$r = \frac{H - L}{N / 2}$$

เมื่อ	r	แทน	ค่าอำนาจจำแนกของข้อสอบ
	H	แทน	จำนวนคนกลุ่มสูงที่ตอบถูกในข้อสอบข้อนั้น
	L	แทน	จำนวนคนกลุ่มต่ำที่ตอบถูกในข้อสอบข้อนั้น
	N	แทน	จำนวนคนทั้งหมดในกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำ

ตารางที่ 4 ตารางแสดงความยากและอำนาจจำแนกของแบบทดสอบที่จะนำไปใช้สร้างแบบฝึกทักษะการพินิจสารด้วยวิธีการอ่านแบบ SQ3R

ข้อที่	กลุ่มสูง	กลุ่มต่ำ	ค่าความยาก (p)	ค่าอำนาจจำแนก (r)
1	6	3	0.50	0.33
2	7	3	0.56	0.44
3	7	3	0.56	0.44
4	3	1	0.22	0.22
5	6	2	0.44	0.44
6	6	2	0.44	0.44
7	7	4	0.61	0.33
8	7	4	0.61	0.33
9	7	5	0.67	0.22
10	6	4	0.56	0.22
11	7	4	0.61	0.33
12	7	5	0.67	0.22
13	5	2	0.39	0.33
14	7	3	0.56	0.44
15	5	3	0.44	0.22
16	5	3	0.44	0.22
17	7	4	0.61	0.33
18	6	4	0.56	0.22
19	6	1	0.39	0.56
20	7	3	0.56	0.44
21	6	4	0.56	0.22
22	5	1	0.33	0.44
23	7	5	0.67	0.22

ข้อที่	กลุ่มสูง	กลุ่มต่ำ	ค่าความยาก (p)	ค่าอำนาจจำแนก (r)
24	7	4	0.61	0.33
25	7	4	0.61	0.33
26	6	3	0.50	0.33
27	5	3	0.44	0.22
28	6	4	0.56	0.22
29	6	4	0.56	0.22
30	8	6	0.78	0.22
31	7	2	0.50	0.56
32	7	2	0.50	0.56
33	7	4	0.61	0.33
34	7	2	0.50	0.56
35	7	3	0.56	0.44
36	7	3	0.56	0.44
37	6	4	0.56	0.22
38	7	5	0.67	0.22
39	6	4	0.56	0.22
40	7	4	0.61	0.33

3. ผลการวิเคราะห์ความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทักษะการพินิจสาร ด้วยวิธีการอ่านแบบ SQ3R

การหาความเชื่อมั่นใช้สูตร KR-20

$$r_{KR-20} = \left(\frac{K}{K-1} \right) \left(1 - \frac{\Sigma pq}{S^2} \right)$$

เมื่อ	r_{KR-20}	แทน	ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ
	K	แทน	จำนวนข้อสอบ
	P	แทน	สัดส่วนของผู้ทำถูกในข้อหนึ่ง ๆ เท่ากับจำนวนคนทำถูก
	q	แทน	สัดส่วนของผู้ทำผิดในข้อหนึ่ง ๆ หรือ คือ $1 - q$
	S^2	แทน	คะแนนความปรปรวนแปรปรวนของแบบทดสอบ

$$S^2 = \frac{N \Sigma X^2 - (\Sigma X)^2}{N^2}$$

$$S^2 = \frac{(35 \times 17374) - (756)^2}{(100)^2}$$

$$= 29.84$$

$$r_{KR-20} = \left(\frac{40}{40-1} \right) \left(1 - \frac{9.55}{29.84} \right)$$

$$= 0.70$$

ตารางที่ 5 ตารางแสดงค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทักษะการพินิจสารด้วย
วิธีการอ่านแบบ SQ3R

คนที่	คะแนน รวม	ข้อที่	จำนวนผู้ตอบถูก	p	จำนวนผู้ตอบ ผิด	q	pq
1	33	1	21	0.60	19	0.40	0.24
2	31	2	21	0.60	19	0.40	0.24
3	29	3	18	0.51	22	0.49	0.25
4	28	4	10	0.29	30	0.71	0.20
5	28	5	21	0.60	19	0.40	0.24
6	28	6	14	0.40	26	0.60	0.24
7	27	7	16	0.46	24	0.54	0.25
8	26	8	19	0.54	21	0.46	0.25
9	25	9	19	0.54	21	0.46	0.25
10	25	10	15	0.43	25	0.57	0.24
11	25	11	19	0.54	21	0.46	0.25
12	25	12	19	0.54	21	0.46	0.25
13	24	13	19	0.54	21	0.46	0.25
14	24	14	14	0.40	26	0.60	0.24
15	24	15	18	0.51	22	0.49	0.25
16	24	16	15	0.43	25	0.57	0.24
17	24	17	19	0.54	21	0.46	0.25
18	23	18	17	0.49	23	0.51	0.25
19	22	19	11	0.31	29	0.69	0.22
20	20	20	19	0.54	21	0.46	0.25
21	19	21	22	0.63	18	0.37	0.23
22	18	22	13	0.37	27	0.63	0.23
23	18	23	22	0.63	18	0.37	0.23
24	18	24	22	0.63	18	0.37	0.23

คนที่	คะแนน รวม	ข้อที่	จำนวนผู้ตอบถูก	p	จำนวนผู้ตอบ ผิด	q	pq
25	17	25	22	0.63	18	0.37	0.23
26	17	26	19	0.54	21	0.46	0.25
27	17	27	20	0.57	20	0.43	0.24
28	17	28	16	0.46	24	0.54	0.25
29	17	29	24	0.69	16	0.31	0.22
30	15	30	24	0.69	16	0.31	0.22
31	15	31	21	0.60	19	0.40	0.24
32	14	32	22	0.63	18	0.37	0.23
33	14	33	21	0.60	19	0.40	0.24
34	13	34	15	0.43	25	0.57	0.24
35	12	35	20	0.57	20	0.43	0.24
		36	22	0.63	18	0.37	0.23
		37	19	0.54	21	0.46	0.25
		38	24	0.69	16	0.31	0.22
		39	22	0.63	18	0.37	0.23
		40	22	0.63	18	0.37	0.23

ทั้งนี้

$$\begin{aligned}
 X &= 756 \\
 X^2 &= 17374 \\
 \Sigma p &= 21.60 \\
 \Sigma q &= 18.40 \\
 pq &= 9.55
 \end{aligned}$$

4. ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญด้านคุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้การพัฒนาทักษะการพินิจสารด้วยวิธีการอ่านแบบ SQ3R

ตารางที่ 6 ตารางแสดงการคำนวณหาค่าความสอดคล้องระหว่างแผนการจัดการเรียนรู้การพัฒนาทักษะการพินิจสารด้วยวิธีการอ่านแบบ SQ3R และขั้นตอนการพินิจสาร

มีความเห็นว่า	สอดคล้อง	กำหนดเป็น	+1
มีความเห็นว่า	ไม่แน่ใจ	กำหนดเป็น	0
มีความเห็นว่า	ไม่สอดคล้อง	กำหนดเป็น	- 1

แผน	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					ΣR	IOC ($\Sigma R / N$)
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5		
1	+1	+1	+1	+1	0	4	0.8
2	+1	+1	+1	+1	+1	5	1
3	0	+1	+1	0	+1	3	0.6
4	+1	0	+1	0	+1	3	0.6
5	+1	+1	+1	+1	+1	5	1

5. ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญด้านคุณภาพของแบบฝึกทักษะการพินิจสารด้วยวิธีการอ่านแบบ SQ3R

ตารางที่ 7 ตารางแสดงการคำนวณหาค่าความสอดคล้องระหว่างแบบฝึกทักษะการพินิจสารด้วยวิธีการอ่านแบบ SQ3R และขั้นตอนการพินิจสาร

มีความเห็นว่า	สอดคล้อง	กำหนดเป็น	+1
มีความเห็นว่า	ไม่แน่ใจ	กำหนดเป็น	0
มีความเห็นว่า	ไม่สอดคล้อง	กำหนดเป็น	- 1

ชุดที่ 1	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					ΣR	IOC ($\Sigma R / N$)
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5		
1	+1	+1	+1	+1	+1	5	1
2	+1	+1	+1	+1	+1	5	1
3	0	+1	+1	+1	0	3	0.6
4	+1	+1	+1	+1	+1	5	1
5	+1	+1	+1	+1	+1	5	1

6. การหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการพินิจสารด้วยวิธีการอ่านแบบ SQ3R

ตารางที่ 8 ตารางแสดงประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการพินิจสารด้วยวิธีการอ่านแบบ SQ3R

คนที่	คะแนนแบบฝึกหัดระหว่างเรียน					รวม 100
	ชุดที่ 1	ชุดที่ 2	ชุดที่ 3	ชุดที่ 4	ชุดที่ 5	
1	16	14	14	12	16	72
2	16	16	18	14	14	78
3	18	16	16	14	18	82
4	16	15	16	17	17	81
5	16	16	18	14	14	78
6	18	16	16	16	18	84
7	16	15	16	17	17	81
8	14	16	18	18	14	80
9	18	16	16	14	18	82
10	16	15	16	17	17	81
11	12	18	16	16	18	80
12	18	16	16	14	18	82
13	16	17	16	17	17	83
14	14	16	18	18	14	80
15	17	16	13	18	14	78
16	16	16	18	14	18	82
17	14	16	18	14	14	76
18	18	17	17	14	18	84
19	17	16	18	15	14	80
20	16	17	18	18	15	84
21	14	16	18	18	14	80

คนที่	คะแนนแบบฝึกหัดระหว่างเรียน					รวม
	ชุดที่ 1	ชุดที่ 2	ชุดที่ 3	ชุดที่ 4	ชุดที่ 5	100
22	14	14	18	13	17	76
23	14	16	16	18	14	78
24	15	16	18	18	14	81
25	14	16	18	18	14	80
26	18	16	18	14	16	82
27	18	14	18	17	14	81
28	14	18	16	18	14	80
29	14	15	18	14	18	79
30	14	16	18	18	14	80
31	16	14	18	15	16	79
32	14	16	18	18	14	80
33	18	16	18	12	14	78
34	12	16	18	16	16	78
35	18	16	18	14	18	84
รวม	549	555	598	552	550	2804
คะแนนเฉลี่ย	15.69	15.86	17.09	15.77	15.71	-

คนที่	คะแนนแบบฝึกหัดระหว่างเรียน					คะแนน ก่อนสอบ	คะแนน ก่อนสอบ	D	D ²
	ชุดที่ 1	ชุดที่ 2	ชุดที่ 3	ชุดที่ 4	ชุดที่ 5				
1	16	14	14	12	16	23	33	10	100
2	16	16	18	14	14	25	35	10	100
3	18	16	16	14	18	26	36	10	100
4	16	15	16	17	17	18	34	16	256
5	16	16	18	14	14	25	33	8	64
6	18	16	16	16	18	15	34	19	361
7	16	15	16	17	17	24	35	11	121
8	14	16	18	18	14	17	32	15	225
9	18	16	16	14	18	18	33	15	225
10	16	15	16	17	17	17	30	13	169
11	12	18	16	16	18	25	35	10	100
12	18	16	16	14	18	28	32	4	16
13	16	17	16	17	17	28	37	9	81
14	14	16	18	18	14	28	36	8	64
15	17	16	13	18	14	17	33	16	256
16	16	16	18	14	18	24	36	12	144
17	14	16	18	14	14	14	32	18	324
18	18	17	17	14	18	33	38	5	25
19	17	16	18	15	14	12	31	19	361
20	16	17	18	18	15	13	30	17	289
21	14	16	18	18	14	14	38	24	576
22	14	14	18	13	17	19	32	13	169
23	14	16	16	18	14	24	34	10	100
24	15	16	18	18	14	17	33	16	256
25	14	16	18	18	14	15	32	17	289

คนที่	คะแนนแบบฝึกหัดระหว่างเรียน					คะแนน ก่อนสอบ	คะแนน ก่อนสอบ	D	D ²
	ชุดที่ 1	ชุดที่ 2	ชุดที่ 3	ชุดที่ 4	ชุดที่ 5				
26	18	16	18	14	16	22	34	12	144
27	18	14	18	17	14	24	33	9	81
28	14	18	16	18	14	29	37	8	64
29	14	15	18	14	18	31	38	7	49
30	14	16	18	18	14	20	33	13	169
31	16	14	18	15	16	27	35	8	64
32	14	16	18	18	14	18	31	13	169
33	18	16	18	12	14	24	33	9	81
34	12	16	18	16	16	17	29	12	144
35	18	16	18	14	18	25	36	11	121
รวม	549	555	598	552	550	756	1183	427	5857

ประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการพินิจสารด้วยวิธีการอ่านแบบ SQ3R ใช้เกณฑ์มาตรฐาน 80/80

80 ตัวแรก หมายถึง ประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการพินิจสารด้วยวิธีการอ่านแบบ SQ3R ที่ได้จากคะแนนเฉลี่ยการทำแบบฝึกหัดคิดเป็นร้อยละ

$$E_1 = \frac{\frac{\Sigma x}{N} \times 100}{A}$$

เมื่อ E_1 แทน ค่าเฉลี่ยของคะแนนแบบฝึกหัดระหว่างเรียนคิดเป็นร้อยละ
 Σx แทน คะแนนรวมของนักเรียนจากการทำแบบฝึกหัดระหว่างเรียน
 N แทน จำนวนนักเรียน
 A แทน จำนวนเต็มของแบบฝึกหัดระหว่างเรียนทั้งหมด

$$E_1 = \frac{2804 \times 100}{35}$$

$$= 80.11$$

80 ตัวหลัง หมายถึง ประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการพินิจสารด้วยวิธีการอ่านแบบ SQ3R

$$E_2 = \frac{\frac{\Sigma F}{N} \times 100}{B}$$

เมื่อ	E_2	แทน	ค่าเฉลี่ยของคะแนนสอบหลังเรียนที่คิดเป็นร้อยละ
	ΣF	แทน	คะแนนรวมของนักเรียนจากการทำแบบทดสอบหลังเรียน
	N	แทน	จำนวนนักเรียน
	A	แทน	จำนวนเต็มของแบบฝึกหัดระหว่างเรียนทั้งหมด
	B	แทน	คะแนนเต็มของแบบทดสอบหลังเรียน

$$E_2 = \frac{1183}{35} \times 100$$

$$\frac{40}{40}$$

$$= 84.50$$

สรุป ประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการพินิจสารด้วยวิธีการอ่านแบบ SQ3R = 80.11 / 84.50

7. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างด้านการพัฒนาทักษะการพินิจสาร
ด้วยวิธีการอ่านแบบ SQ3R ระหว่างคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้ t-test แบบ

Dependent

$$t = \frac{\sum D}{\sqrt{\frac{n \sum D^2 - (\sum D)^2}{n-1}}}$$

เมื่อ	D แทน	ความแตกต่างระหว่างคะแนนหลังกับก่อนเรียน
	$\sum D$ แทน	ผลรวมของความแตกต่างระหว่างคะแนนหลังเรียนกับก่อนเรียน
	$\sum D^2$ แทน	ผลรวมของกำลังสองของความต่างระหว่างคะแนนหลังเรียนกับ ก่อนเรียน
	n แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
	df เท่ากับ	n-1

สมมุติฐาน คะแนนหลังเรียนสูงกว่าคะแนนก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

$$t = \frac{427}{\sqrt{\frac{(35 \times 5857) - (427)^2}{35-1}}}$$

$$t = 16.54$$

ประวัติผู้วิจัย

- ชื่อ-สกุล นางสาวนาถอนงค์ พวงสมบัติ
Miss Nathanong Phuangsombat
- หมายเลขบัตรประชาชน 1 6001 00057 63 5
- ตำแหน่งปัจจุบัน อาจารย์
- ตำแหน่งทางวิชาการ อาจารย์
- หน่วยงานและสถานที่อยู่ติดต่อได้สะดวก
สาขาวิชาภาษาไทย คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบูรณ์ 67000
หมายเลขโทรศัพท์ 056-717100 ต่อ 1305
E-mail Nathkaa@yahoo.com
- ประวัติการศึกษา
ศศ.ม. (ภาษาไทย)
มหาวิทยาลัยนเรศวร
ศศ.บ. (ภาษาไทย)
มหาวิทยาลัยนเรศวร
- สาขาวิชาที่มีความชำนาญพิเศษ
ภาษาไทย
คติชนวิทยา
- ประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานวิจัย